

**BIULETYN**

Nr 12/25

ZARZĄDU GŁÓWNEGO FEDERACJI SPORTOWEJ

» SPARTA«

# WYCHOWANIE FIZYCZNE I SPORT



Do użytku wewnętrznego



BIULETYN INFORMACYJNY

FEDERACJI SPORTOWEJ „S P A R T A ”

Warszawa-Grudzień 1962 r.

ZARZĄD GŁÓWNY FEDERACJI SPORTOWEJ „SPARTA”

---

REDAGUJE SPOŁECZNE KOLEGIUM REDAKCYJNE

---

Do użytku wewnętrznego

Grudzień 1962 r.

Treść :

- Życzenia Noworoczne.
- Gratulujemy.
- Wspólna uchwała Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości w sprawie dalszego upowszechnienia kultury fizycznej.
- Meldunek F.S. Sparta na V Kongres Związków Zawodowych.
- Przed Walnymi Zebraniem sprawozdawczo-wyborczymi w klubach sportowych.
- Ścisłe rozliczenie z każdej złotówki i oszczędna gospodarka - oto nasza dewiza na rok 1963.
- Turniej piłki siatkowej o puchar ZSS „Społem” zakończony.
- Jak zdobyliśmy puchar przechodni „Głosu Pracy”.
- Ocena działalności Wojewódzkich Komisji F.S. Sparta.
- Wojewódzkie Konferencje Sprawozdawcze.
- Z życia klubów i ognisk:
  - Krakowski Klub Szachistów mistrzem Polski
  - Narciarze radzili w Bielsku-Białej
  - Przyjemne zakończenie pracowitego roku we Wrocławskim Klubie Motorowym „Sparta”
  - Uroczyste zakończenie sezonu letniego i otwarcie sezonu zimowego w SKS „Społem” Łódź
  - Dobra praca daje dobre wyniki ... finansowe.
- Komunikaty.

WSZYSTKIM DZIAŁACZOM OPIEKUNICZYCH ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH, WOJEWODZKIM KOMISJOM  
FEDERACJI, KLUBOM SPORTOWYM I OGNISKOM KRZEWIENIA KULTURY FIZYCZNEJ, PRE-  
ZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO FEDERACJI SPORTOWEJ „SPARTA” SKŁADA Z OKAZJI NOWE-  
GO ROKU NAJSERDECZNIEJSZE ŻYCZENIA DALSZEJ OWOCNEJ PRACY NA POLU ROZWOJU  
KULTURY FIZYCZNEJ W RUCHU ZWIĄZKOWYM.

GRATULUJEMY

Szachy

- Krakowskiemu Klubowi Szachistów zdobycia drużynowego Mistrza Polski
- Cz. Jędrzejkowi z Krakowskiego Klubu Szachistów zdobycia mistrza Polski juniorów

Akrobatyka sportowa

- E.Wierzbickiej i Z. Majdzie z S.K.S. Tęcza Kielce zdobycia tytułu Mistrza Polski w dwójkach mieszanych
- L.Rutkowskiej i M. Derejskiej z S.K.S. Tęcza Kielce zdobycia tytułu Mistrza Polski w ćwiczeniach dwójkowych kobiet
- E.Derejskiej i D. Spurek z S.K.S. Tęcza Kielce zdobycia tytułu V. Mistrza Polski w ćwiczeniach dwójkowych kobiet

Tenis stołowy

- D. Calińskiej i J. Kusińskiego z K.S. Sparta Warszawa zajęcia III miejsca w Międzynarodowych Mistrzostwach Polski w grze mieszanej.

U C H W A Ł A

MINISTERSTWA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW HANDLU I SPÓŁDZIELCZOŚCI

Na ostatnim posiedzeniu Kolegium Ministerstwa Handlu Wewnętrznego podjęto uchwałę łącznie z Prezydium Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości, zmierzającą do upowszechnienia kultury fizycznej wśród szerokich rzesz pracowników handlu, spółdzielczości i gastronomii.

Uchwała obejmuje szeroki program rozwoju sportu, wychowania fizycznego i turystyki dla pracowników handlu, spółdzielczości i gastronomii, których macierzystą organizacją sportową jest Federacja „Sparta”.

----- X -----

Jednocześnie omówiono problem podniesienia jakości sprzętu sportowego dostarczanego na rynek. Zobowiązano Biuro do spraw jakości MHW do opracowania konkretnych wniosków w tym zakresie.

Ministerstwo Handlu Wewnętrznego

Prezydium Zarządu Głównego  
Związku Zawodowego  
Pracowników Handlu i Spółdzielczości

U C H W A Ł A Nr 14

KOLEGIUM MINISTERSTWA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW HANDLU I SPÓŁDZIELCZOŚCI Z DNIA 14.XII.1962 r. W SPRAWIE ROZWOJU WYCHOWANIA FIZYCZNEGO, TURYSTYKI I SPORTU WŚRÓD PRACOWNIKÓW HANDLU WEWNĘTRZNEGO.

Kultura fizyczna w Polsce Ludowej, dzięki troskliwej opiece Partii i Rządu staje się coraz bardziej dostępna i powszechna. Ludzie pracy wykonując z pełnym poświęceniem zadania produkcyjne znajdują w sporcie, w wychowaniu fizycznym i turystyce odprężenie po pracy zawodowej. Dla pracowników handlu, którzy wypełniają codzienne obowiązki zawodowe z dużym niejednokrotnie wysiłkiem oraz w szybkim i nerwowym tempie - sport, wychowanie fizyczne i turystyka stają się niezbędne dla prawidłowej odnowy sił fizycznych.

W tych warunkach ważnym zadaniem dla resortu i związku zawodowego staje się dalsze upowszechnienie kultury fizycznej wśród szerokich rzesz pracowników handlu.

Dotychczasowe osiągnięcia związku zawodowego w zakresie upowszechnienia kultury fizycznej wśród pracowników handlu są bardzo znaczne.

Świadczy o tym m.inn. istniejąca sieć ognisk krzewienia kultury fizycznej i obiektów sportowych.

Związek Zawodowy Pracowników Handlu i Spółdzielczości postawił do dyspozycji pracowników central, zjednoczeń i przedsiębiorstw handlowych oraz gastronomicznych w ramach Federacji Sportowej „Sparta” 167 ognisk krzewienia kultury fizycznej, 122 klubów sportowych, które użytkują 311 obiektów i urządzeń sportowych wraz z liczną i wykwalifikowaną kadrą instruktorską.

Jednakże mimo tych niewątpliwych osiągnięć, efekty działalności w zakresie upowszechnienia wychowania fizycznego i sportu wśród pracowników handlu i gastronomii nie są proporcjonalne w zestawieniu z istniejącymi potrzebami i możliwościami.

W tym celu Kolegium Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i Prezydium Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości postanawiają, co następuje:

1. Zaleca się przedsiębiorstwom resortu handlu wewnętrznego podjęcia starań o stworzenie pracownikom handlu warunków szerszego zaspakajania potrzeb w zakresie powszechnego wychowania fizycznego, w formach łatwo dostępnych dla regeneracji sił i zdrowia oraz możliwości czynnego wypoczynku po pracy.
2. Dla realizacji tych zadań zobowiązuje się zjednoczenia i przedsiębiorstwa, aby wspólnie z instancjami związkowymi i radami zakładowymi opracowały programy rozwoju sportu, wychowania fizycznego i turystyki.  
Programy te winny uwzględniać plany na najbliższą przyszłość, jak również zadania długofalowe do roku 1965.
3. Naturalną bazą dla rozwoju kultury fizycznej wśród pracowników handlu są terenowe organizacje sportowe, kluby i ogniska zrzeszone w Federacji Sportowej „Sparta”.  
Doświadczony aktyw społeczny i wykwalifikowana kadra trenerska służyć będą pomocą w opracowaniu programów powszechnego rozwoju kultury fizycznej i ich realizacji.
4. Rozwój sportu, wychowania fizycznego i czynnego wypoczynku po pracy wśród pracowników resortu handlu powinien być realizowany w szczególności poprzez:



- a/ organizowanie we wszystkich przedsiębiorstwach ognisk krzewienia kultury fizycznej,
- b/ budowę prostych przyzakładowych lub międzyzakładowych urządzeń sportowych, które można wykonać własnymi środkami i przy wspólnym wysiłku zainteresowanych zakładów. Dotyczy to w szczególności tych przedsiębiorstw na których terenie nie istnieją ogólno-dostępne obiekty sportowe, w szczególności obiekty klubów Federacji „Sparta”,
- c/ prowadzenie w miarę możliwości w przedsiębiorstwach produkcyjnych gimnastyki w czasie krótkich przerw w pracy,
- d/ łączenie sportu rekreacyjnego w czasie wycieczek, organizowanych w ramach wypoczynku niedzielnego.

5. Ustala się następujące główne kierunki rozwoju zakładowych obiektów sportowych i ośrodków wypoczynku świątecznego i letniego:

- a/ place gier sportowych do piłki siatkowej i koszykowej,
- b/ korty tenisowe,

Obiekty te w zimie winny być wykorzystane jako lodowiska,

- c/ stałe i sezonowe ośrodki wypoczynku świątecznego i letniego.

Zakładowe obiekty i urządzenia sportowe, oraz ośrodki wypoczynku świątecznego i letniego powinny być traktowane jako zakładowe urządzenia socjalne i stanowić trwałą majątek przedsiębiorstwa.

Wyposażenie powyższych powinno być finansowane w zasadzie przez zakłady pracy z funduszy zakładowych i funduszy akcji socjalnych.

Zaleca się przedsiębiorstwom remontowo-montażowym i zakładom produkcyjnym handlu wewnętrznego udzielanie pomocy, w miarę możliwości nieodpłatnie, ogniskom krzewienia kultury fizycznej w zakresie remontów i konserwacji zakładowych lub międzyzakładowych urządzeń sportowych.

6. Zobowiązuje się dyrekcje zjednoczeń i przedsiębiorstw, by wspólnie z radami zakładowymi i ogniskami kkf, propagowały wśród swych pracowników i ich rodzin udział w dorocznych imprezach sportowych Centralnej Rady Związków Zawodowych i Federacji Sportowej „Sparta”, w szczególności:

- a/ w Turnieju Piłki Siatkowej o Puchar Ministerstwa Handlu Wewnętrznego,
- b/ w Strzeleckim Turnieju Korespondencyjnym o Puchar Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości,
- c/ w okręgowych rajdach turystyczno-krajoznawczych.

7. Zgodnie z uchwałą CRZZ i KC ZMS z dnia 5.III.1960 r. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego otoczy opieką ośrodki wypoczynku po pracy dla pracowników handlu i gastronomii przy klubach sportowych „Sparta” w Warszawie, Spójnia” w Gdańsku i „Gwiazda” w Bydgoszczy.

Departament Inwestycji i Kapitałnych Remontów MHW opracuje w porozumieniu ze związkiem zawodowym programy rozbudowy i remontów powyższych ośrodków i przedłoży je do aprobaty Kolegium w terminie do 30.IX.1963 r.

8. Dla szerszej popularyzacji wychowania fizycznego, sportu i turystyki, Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości zorganizuje ruchomą wystawę „Sport, Wychowanie Fizyczne, Turystyka wśród handlowców”.

Do współdziałania w zakresie urządzenia wystawy oraz sfinansowania części kosztów wystawy, wynikających z programu reklamy sprzętu sportowego zobowiązuje się Centralę Handlową Artykułami Papierniczymi i Sportowymi.

9. W trosce o poprawę zdrowotności pracowników zatrudnionych w handlu i gastronomii - Ministerstwo Handlu Wewnętrznego zainicjuje badania mające na celu ustalenie najważniejszych metod uprawiania sportu rekreacyjnego oraz ćwiczeń dla przeciwdziałania schorzeniom zawodowym.

W tym celu w terminie miesiąca Główny Inspektorat Bezpieczeństwa i Higieny Pracy MHW w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości opracuje szczegółowy plan zamierzeń w tym zakresie.

10. Dla zacieśnienia współpracy ze szkołami handlowymi i gastronomicznymi kluby sportowe, ogniska kkf i inne jednostki organizacyjne Federacji Sportowej „Sparta” udostępnią swoje obiekty i urządzenia sportowe młodzieży uczącej się i odbywającej praktyki zawodowe, oraz umożliwią jej udział w pracach ognisk kkf i imprezach organizowanych przez Federację Sportową „Sparta” i terenowe ogniska organizacyjne.

Zjednoczenia i przedsiębiorstwa opiekujące się poszczególnymi szkołami zwrócą szczególną uwagę na stwarzanie uczącej się młodzieży dogodnych warunków dla systematycznego odbywania ćwiczeń w zakresie wychowania fizycznego.

11. Zaleca się instancjom związkowym oraz radom zakładowym przedsiębiorstw handlowych i gastronomicznych inicjowanie i propagowanie wśród załóg pracowniczych świadczeń z funduszy zakładowych na działalność upowszechniającą wychowanie fizyczne. Ponadto zobowiązuje się przedsiębiorstwa handlowe i gastronomiczne do udzielania w ramach obowiązujących przepisów pomocy materialnej ogniskom kkf i klubom sportowym Federacji Sportowej „Sparta” na terenie ich działalności.

12. Zobowiązuje się wszystkie jednostki organizacyjne resortu handlu wewnętrznego do:

- a/ otoczenia opieką wyróżniających się zawodników dla umożliwienia im podnoszenia kwalifikacji zawodowych, nauki zawodu oraz udzielania pomocy w kierowaniu na studia zaoczne w szkołach średnich i wyższych, w udzielaniu stypendiów itp.,
- b/ stwarzanie odpowiednich warunków, umożliwiających działaczom sportowym godzenia pracy zawodowej z obowiązkami wynikającymi ze społecznej działalności sportowej.

Kolegium Ministerstwa Handlu Wewnętrznego oraz Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości zwraca się do Zarządu Głównego ZSS „Społem” o podjęcie analogicznej uchwały.

Uchwałę zatwierdza się i zarządza się jej wykonanie.-

Przewodniczący Zarządu Głównego  
Związku Zawodowego Pracowników  
Handlu i Spółdzielczości

Minister Handlu  
Wewnętrznego

/-/ M. Lesz

/-/ R. Polakiewicz

FEDERACJA SPORTOWA „SPARTA”

MELDUJE V KONGRESOWI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

Z okazji V Kongresu Związków Zawodowych, jaki się odbył w listopadzie 1962 roku, Prezydium Zarządu Głównego naszej Federacji złożyło Prezydium Kongresu meldunek, którego treść poniżej podajemy:

S/5204/62

28 listopada 1962

PREZYDIUM V-go KONGRESU  
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

M E L D U N E K

Związkowa Rada i Zarząd Główny Federacji Sportowej „Sparta” wystąpiły w maju bieżącego roku do zrzeszonych w Federacji klubów, ognisk krzewienia kultury fizycznej oraz Wojewódzkich Komisji z apelem o podejmowanie zobowiązań

dla uczczenia V Kongresu Związków Zawodowych, Rada i Zarząd Główny występując z wezwaniem pragnęły, by ogniwa organizacyjne Federacji bezpośrednio związane z ruchem związkowym włączyły się do ogólnozwiązkowego nurtu przedkongresowych zobowiązań.

Na apel odpowiedziało :

12 Wojewódzkich Komisji F.S. „Sparta”

46 klubów sportowych

76 ognisk krzewienia kultury fizycznej

Podjęły one szereg wartościowych zobowiązań o charakterze produkcyjnym, sportowym i społecznym. Zobowiązania także podjęto w zakresie budowy, remontów, konserwacji obiektów i urządzeń sportowych, organizowania świetlic i okolicznościowych imprez, prowadzenia pracy wychowawczej, jednania członków, dalszego ubranżowania składu członkowskiego, silniejszego niż dotychczas wiązania się z opiekuńczymi zakładami pracy itp.

Wyzwolenie wielu inicjatyw przyczyniło się do wszechstronnego ożywienia działalności. Dziś pragniemy zameldować Kongresowi, iż większość zobowiązań została już zrealizowana, a ta ich część, która ma charakter zobowiązań długofalowych, jest w trakcie wykonywania.

Donosimy, iż sportowcy i członkowie klubów oraz ognisk naszej Federacji pracowali w czynie społecznym 18.000 roboczo-godzin, które dały w efekcie oszczędności w kwocie około 1 miliona złotych.

Dzięki temu powstało 27 boisk do siatkówki i 4 do koszykówki, 2 korty, 2 przystanie sportów wodnych, 2 skocznie lekkoatletyczne, 1 boisko do piłki nożnej.

Trzydzieści cztery zobowiązania dotyczyły remontów i konserwacji obiektów, urządzeń i sprzętu sportowego. Tym sposobem doprowadzono do użytku kilkadziesiąt boisk oraz wiele jednostek wodnych jak kajaki, żaglówki itp.

W wyniku realizacji zobowiązań przedkongresowych otwarto dwie nowe świetlice, zorganizowano w ogniskach 15 nowych zespołów ćwiczebnych, przeprowadzono 85 imprez sportowych i turystycznych, w ośmiu zakładach wprowadzono dziesięciominutowe ćwiczenia w czasie pracy. Członkowie Ogniska przy Zakładach Mięsnych w Toruniu zobowiązali się podnieść produkcję eksportową, wypracowując wielotysięczne oszczędności, a zawodnicy RKS Radom posadzili wokół boiska trzy tysiące akacji.

Przytoczone przykłady świadczą o różnorodności form podjętych zobowiązań.

Sportowcy zrzeszeni w Federacji Sportowej „Sparta” witają V Kongres Związków Zawodowych meldunkiem o wykonaniu podjętych zobowiązań.

PRZED WALNYMI ZEBRANIAMI SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZYMI W KLUBACH  
SPORTOWYCH

W pierwszym kwartale 1963 roku odbędą się we wszystkich klubach Walne Zebrania sprawozdawczo-wyborcze.

Celem tej zarządzanej przez Federację akcji, będzie podsumowanie przez kluby swej działalności w roku 1962 i jej ocena, nakreślenie zadań w zakresie rozwoju sportowego na rok 1963, przeprowadzenie koniecznych poprawek statutowych, podjęcie uchwały dotyczącej uzwiązkowienia klubu przez szersze niż dotychczas powiązanie się z zakładami pracy, wreszcie przeprowadzenie wyborów nowych władz klubu.

Federacja pragnie, by kluby swe doroczne święto, jakim jest niewątpliwie Walne Zebranie, przygotowały starannie, poprzedzając je zebraniem w poszczególnych sekcjach, by Zarządy Klubów i kierownictwa sekcji przemyślały zagadnienie przyszłościowego ustawienia pracy klubu w aspekcie sportowym, finansowym i uzwiązkowienia.

Wybory władz klubu i nakreślenie zadań rozwojowych oraz omówienie z członkami żywotnych spraw, wyżej poruszonych, powinno spowodować nadanie Walnemu Zebraniu pewnej rangi i uroczystego charakteru.

Wydaje się również celowym, aby wykorzystać okazję takiego zebrania dla nawiązania ściślejszego kontaktu z miejscowym środowiskiem. Można to zrobić, zapraszając na Walne Zebranie rodziny członków, opiekunów klubu ze strony zakładów pracy oraz przedstawicieli miejscowych czynników gospodarczych, komunalnych, partyjnych i sportowych.

Odświętny charakter takiego zebrania powinien być zaakcentowany odpowiednim udekorowaniem miejsca zebrania i wystawieniem nagród, proporców, dyplomów i różnego rodzaju plansz, zestawień lub wykresów.

Proponuje się również Zarządom klubów, by rozważyły możliwość, stosownie do posiadanych warunków, zorganizowania na zakończenie zebrania części kulturalno-rozrywkowej lub zabawy tanecznej.

ŚCISŁE ROZLICZANIE Z KAŻDEJ ZŁOTÓWKI I OSZCZĘDNA GOSPODARKA -  
OTO NASZA DEWIZA NA ROK 1963

Zgodnie z coroczną tradycją kluby sportowe przed dorocznymi zebraniem sprawozdawczo-wyborczymi dokonują podsumowania swej działalności. Punktem wyjścia będzie porównanie dotychczasowego planu ze stopniem jego realizacji.

Z porównań tych i szczegółowych analiz wyciągnięte będą odpowiednie wnioski. Posłużą one do rozważań i zastanowienia nad tym, czy rozwinięto maksymalną działalność sportową i czy prowadzono prawidłową gospodarkę finansową.

Rozważając to zagadnienie od strony wyników finansowych należy głęboko wniknąć w liczby, które są najlepszą wykładnią właściwej pracy. Cyfry uwidocznią zarządom klubów osiągnięte rezultaty w dziedzinie planowanych dochodów. Wykażą także, czy gospodarka funduszami społecznymi dokonywana była oszczędnie i celowo.

Dokonawszy tych porównań przystąpić możemy do sporządzania preliminarza budżetowego na rok 1963 - mając na uwadze wytyczne Zarządzenia Nr 142 Przewodniczącego GKkFiT z dnia 31.XII.1959 r. /Biuletyn Urzędowy Nr 1 GKkFiT z 31.I.1960 r. poz. 3 za 1960 r./ oraz instrukcję Federacji z listopada 1961 r. w sprawie opracowania i realizacji preliminarzy budżetowych klubów sportowych. Sporządzając preliminarz budżetowy pamiętać należy, że:

1. Winien on zawierać realne cyfry tak po stronie dochodów, jak i wydatków, tj. wydatki powinny być zrównoważone z dochodami i odwrotnie. Preliminarz nie może wykazywać planowanego niedoboru czy też nadwyżki.
2. Federacja nie zabezpiecza pełnej finansowej działalności klubu. Pomoc jej wyraża się tylko w częściowym dofinansowaniu, w zależności od poziomu poszczególnych dyscyplin.

W związku z powyższym wysiłek zarządów klubów powinien być skierowany głównie na uzyskanie własnych dochodów, a w szczególności na:

- a/ energiczne egzekwowanie od członków klubu składek członkowskich, które w niektórych klubach - wbrew postanowieniom statutowym - nie są terminowo płacone, stąd poważne zaległości;
- b/ uzyskiwanie dochodów z imprez sportowych i o charakterze niesportowym. W tym ostatnim przypadku dochody zależą od pomysłowości i inwencji zarządu;
- c/ pobieranie opłat na wynajem klubowych obiektów i urządzeń sportowych;
- d/ uzyskiwanie pomocy od miejscowego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na wydatki szkoleniowe i zaopatrzenie w sprzęt sportowy;
- e/ nawiązanie wymiany usług z opiekuńczymi zakładami pracy przez propagowanie wychowania fizycznego i turystyki wśród załóg, organizowanie wycieczek, ćwiczeń itp.

W tym przypadku wymagać należy od naszych działaczy sportowych wzmocnienia wysiłków zmierzających do zainteresowania miejscowego społeczeństwa i zakładów pracy - szczególnie zakładów należących do związków patronujących - działalnością klubu i pozyskiwanie tym sposobem członków popierających.

Przewodniczący GKKFiT, tow. Reczek, w wystąpieniu swym na V Kongresie Związków Zawodowych poszerzył problem rozwoju sportu, kultury fizycznej i turystyki. Powiedział on m.in. „w sytuacji, w której szybko narastają potrzeby społeczne w zakresie wf, sportu i turystyki przerastające aktualne możliwości pomocy państwa, szczególnie niezbędne się staje rozważne, przemyślane, oszczędne gospodarowanie posiadanymi środkami i zdobywanie nowych własnych środków. Wymaga to jednolitego skoordynowanego działania wszystkich zainteresowanych czynników”.

Cytując te słowa mamy na myśli dwutorowość naszej działalności: z jednej strony konieczność zwiększenia dochodów własnych klubów, z drugiej zaś - obowiązek wprowadzenia surowej, konsekwentnej dyscypliny finansowej i ograniczenie wydatków do niezbędnych i koniecznych, tj. umotywowanych celowymi potrzebami. Stąd pośredni wniosek: zachodzi konieczność wprowadzenia w klubach kwartalnych planów finansowych i ścisłego rozliczania.

Federacji znane są przypadki wydatkowania sum nie zabezpieczonych odpowiednimi dochodami, w konsekwencji czego kluby stają przed faktem braku środków na opłacenie pierwszoplanowych potrzeb, jak np poborów pracowników, wyjazdu zawodników na mecze itp. zobowiązań nie mających pokrycia w dochodach klubu. Przykre następstwa tego rodzaju „gospodarności” - to sprawy sądowe, egzekucje itp konsekwencje narażające klub na dodatkowe koszty.

Podkreślić tu należy, że kluby zrzeszone w naszej Federacji mające swą osobowość prawną, swoje zarządy, komisje rewizyjne - odpowiedzialne są za swoją działalność tak z mocy postanowień statutowych, jak i w świetle obowiązujących przepisów regulujących zagadnienia gospodarki finansowej.

Mówiąc o zagadnieniach finansowych, Federacja podkreślić musi dziwną anomalię, jaką zaobserwowano w niektórych klubach. Prezesi, księgowi i inni członkowie zarządu, zajmujący odpowiedzialne stanowiska w administracji państwowej, i znający przepisy o rachunkowości budżetowej, tolerancyjnie ustosunkowują się do wydatków dokonywanych w klubach, natomiast z całą pedanterią i surowością podchodzą do wydatków w instytucjach, w których pracują. Stosowanie odmiennych kryteriów w analogicznych zagadnieniach i dwiistość podejścia do wydatkowanej złotówki, składanej przez świat pracy na cele sportu - jest jakimś nieporozumieniem obok którego nie można przejść obojętnie.

Każdy najdrobniejszy wydatek musi być przemyślany, znaleźć się musi w planie wydatków danego kwartału, uzyskać akceptację odpowiedzialnych za gospodarkę klubu członków zarządu.

Celowość wydatku, oszczędne gospodarowanie funduszami społecznymi - to nasza stała dewiza. Dlatego też preliminarz budżetowy na rok 1963 w każdej pozycji dochodów i wydatków musi mieć szczegółowe wyliczenie i uzasadnienie, zgodnie z wytycznymi instrukcji Federacji z listopada 1961 r. Instrukcja ta obowiązuje i nabiera obecnie szczególnej aktualności.

Zarząd Główny Federacji nie wątpi, że wyjaśnienia powyższe znajdą zrozumienie u naszych ofiarnych działaczy sportowych, że gospodarka finansowa naszych klubów zostanie podniesiona na jeszcze wyższy poziom, a stosowanie i przestrzeganie obowiązujących w tej mierze przepisów znajdzie praktyczne zastosowanie w codziennej naszej społecznej pracy.

### TURNIJ PIŁKI SIATKOWEJ O PUCHAR „SPOŁEM” ZAKOŃCZONY

Siatkarki z PSS Bielsk Podlaski uzyskały wyjątkowy sukces. Znalazł on wyraz w wywalczeniu pucharu CRZZ i pucharu Rady Zarządu „Społem” ZSS. Była to zasłużona nagroda za zwycięstwa w tegorocznych turniejach piłki siatkowej drużyn żeńskich. Bielszczanki udowodniły, iż są najlepszym w Polsce zespołem niezrzeszonym. Osiągnięcie siatkarek to wynik systematycznej, czteroletniej wytrwałej pracy zawodniczek i instruktorów. Sukces ten poprzedzony był kilkoma uprzednimi wyczynami. Poraz pierwszy trafiały one do finału „Społem” w 1959 r. Nie odegrały wówczas większej roli, w roku następnym toczyły boje w półfinałach, przegrywając. Dopiero w ubiegłym roku w Lesznie były o krok od zwycięstwa. Po pierwszym dniu tylko dwa zespoły: Ostrzeszów i Bielsk Podlaski nie miały ani jednej porażki. O ostatecznym wyniku zdecydować miało bezpośrednie spotkanie obu drużyn. Pierwszy set przyniósł ogromną sensację. Drużyna Ostrzeszowska, faworyt turnieju, przegrywa 1:15. W dwóch następnych ostrzeszowianki odrobiły utracone punkty i po niezwykle dramatycznej walce zwyciężyły. Tegoroczny turniej wynagrodził wreszcie bielszczankom trud wieloletniej, upartej pracy. Wszystkie spotkania, z wyjątkiem jednego wyrównanego seta z Nową Solą /20:18/ - rozstrzygnęły zdecydowanie na swoją korzyść. Cały zespół był wyrównany, bez jakichkolwiek luk. Dodatkowym atutem zwyciężskich siatkarek była młodość. Najstarsza zawodniczka bowiem liczy 25 lat. Można więc się spodziewać, że po czteroletniej hegemonii męskiej drużyny Krakowa nastąpi era zawodniczek z Bielska Podlaskiego. Życzymy tego serdecznie Nadziei Zachowid, Cecylii Kędiorze, Zofii Szuj, Eugenii Cymarman, Halinie Aleksandrowskiej, Irenie Wilgat, Nadziei Wyrobiej - Lewickiej, oraz ich nieustraszonemu instruktorowi, Zdzisławowi Sopkowi.



O drugie miejsce stoczyły zaciętą walkę siatkarki z Nowej Soli i Szczecina. Po wyrównanym, trzysetowym pojedynku, zwycięstwo odniosła drużyna Nowej Soli. Ostatnie miejsce w finale przypadło młodzieżowym siatkarkom z Mielca, w większości uczennicom zasadniczej szkoły handlowej.

Niezwykle zacięty i wyrównany przebieg miał finał drużyn męskich. Faworytami były drużyny Trzebnicy i Krotoszyna. Pierwsze spotkanie zakończyło się niespodzianką. Krotoszyn przegrał ze Szczytnem 1:2 i zdawało się, nie odegra w turnieju większej roli, tym bardziej, że Trzebnica bez trudu wygrała z Krakowem i Szczytnem. Jednakże raz jeszcze sprawdziło się, iż „piłka jest okrągła”. Oto zbliżył się koniec turnieju. Ostatnie spotkanie. Rozgrywka między Trzebnicą i Krotoszyńskiem. Siatkarze Trzebnicy, sądząc, iż już mają zwycięstwo, „ucieszeni” rozpoczęli grę bardzo skoncentrowani. Ale nie zagrywali najlepiej. Natomiast ich przeciwnicy wzniesli się na wyżyny. Wykorzystywali każdy błąd zawodników Trzebnicy, odbierali najtrudniejsze piłki i skutecznie atakowali, zwyciężając w dwóch setach /15:12, 15:12/. W ten sposób spełniły się marzenia Krotoszyńskich o zdobyciu pucharu. Etatowy finalista turnieju „Społem”, zespół krakowski, tym razem zajął trzecie miejsce. Krakowianie startowali, trzeba to obiektywnie przyznać, w osłabionym składzie. Wygrali tylko jedno spotkanie ze Szczytnem, spychając w ten sposób autorów największej niespodzianki na ostatnią pozycję.

Atmosfera rozgrywek była bardzo przyjemna. Wpłynęła na to bez wątpienia sprawna organizacja turnieju, spoczywająca w rękach sekretarza wojewódzkiej komisji Federacji w Łodzi, tow. Woldanowskiego.

Turniej zakończono uroczystością wręczenia nagród. Po przemówieniach wiceprezesa Rady „Społem” ZSS tow. Michajkowskiego i wiceprezesa FS „Sparta” tow. Teodorczyka - wymienieni wręczali zwyciężskim drużynom puchary. Trzy pierwsze drużyny otrzymały nagrody pieniężne na zakup sprzętu sportowego, a wszyscy uczestnicy pamiątkowe plakietki.

W tegorocznym turnieju startowała rekordowa liczba zespołów /232/. Na przestrzeni pięciu lat udział drużyn w turnieju „Społem” przedstawia się następująco:

Rok 1958	-	72	drużyny
" 1959	-	120	"
" 1960	-	166	"
" 1961	-	184	"
" 1962	-	232	"

A oto honorowa lista dotychczasowych zdobywców pucharu

rok	drużyny męskie	drużyny żeńskie
1958	Kraków	-
1959	Stargard	Trzebnica
1960	Kraków	Lębork
1961	Kraków	Ostrzeszów
1962	Krotoszyn	Bielsk Podl.

### JAK ZDOBYLIŚMY PUCHAR PRZECHODNI

#### „ GŁOSU PRACY ”

Współorganizatorami Jesiennych Biegów Przełajowych w województwie szczecińskim byli: Ognisko KKF „Hartwig” i WKFS „Sparta”. Miejscem rozgrywek był stadion KS „Czarni” w Szczecinie.

W skład komitetu organizacyjnego weszli przedstawiciele opiekuńczych związków zawodowych, dyrekcja, rada zakładowa i przedstawiciel ogniska przy C. Hartwig S.A. w Szczecinie, członkowie WKFS „Sparta” oraz redaktor „Głosu Pracy”, tow. Babiński.

Całością przygotowań do imprezy kierował przewodniczący rady zakładowej C.Hartwig S.A. tow. Franciszek Sobczak.

Do organizacji imprezy podeszliśmy z wielkim entuzjazmem. Postanowiliśmy dołożyć wszelkich starań, aby wypadła ona jak najkorzystniej i była na odpowiednim poziomie. Ambicją naszą było aby przebieg jej wypadł okazale i podziałał jak magnes na młodzież. Udanie się takiej imprezy mierzone jest zwykle sprawnością jej przebiegu oraz liczebnością uczestników i publiczności. Na te momenty zwróciliśmy uwagę, wykorzystując każdą nadarzającą się okazję do prowagowania biegów.

Do pracy wciągnięto szeroki zespół ludzi, komitet organizacyjny przydzielił odpowiednie odcinki pracy członkom siedmiu roboczych komisji. Były to komisje: propagandy, dekoracji, gospodarcza, współzawodnictwa i punktacji, nagród i organizacji, sędziowska.

Funkcje kontrolne nad komisjami dekoracji, gospodarczej, nagród i częściowo organizacyjnej przypadły zarządowi ogniska KKF „Hartwig”. Nad pozostałymi komisjami kontrolę sprawowali członkowie WKFS „Sparta” oraz dyrekcja i rada zakładowa przy C.Hartwig S.A.

Wszystkie zadania wykonano celująco. Trzeba zaznaczyć, że C.Hartwig S.A. przydzielił do pomocy w organizacji Biegów Przełajowych 15 osób, które nie szczędziły wysiłku w pracy społecznej. Ponadto otrzymaliśmy dwa środki lokomocji do obsługi.

Odpowiedzialnymi za propagandę byli towarzysze: Sobczak, Karaś i Babiński. Dużo pomagał ZW TKKF, który wysyłał regulaminy i zawiadomienia do wszystkich ognisk statutowych i regulaminowych spoza naszej Federacji. Do miejscowej prasy podaliśmy w sumie 9 artykułów o charakterze informacyjno-agitacyjnym. Polskie Radio Szczecin w niedzielnych wiadomościach sportowych podało oficjalnie wyniki Jesiennych Biegów Przełajowych. Porozwieszano też afisze. Problem „Biegów” omówiono na posiedzeniach prezydium trzech zarządów okręgowych.

Ta różnorodna praca agitacyjna dała w efekcie nadspodziewane wyniki. W dniu rozgrywek na miejsce imprezy ciągnęły niezliczone tłumy widzów i osób, które postanowiły spróbować swych sił w sportowym współzawodnictwie.

W domku klubowym zawodnicy mogli skorzystać z szatni, ciepłej wody i usług lekarza, który badał osoby nie mające zaświadczeń o stanie zdrowia. Drugi lekarz był na boisku. Spikerkę bardzo dobrze prowadził redaktor „Kurierza Szczecińskiego”, tow. Ireneusz Śliwakowski, który informował również o osiągnięciach masowego sportu związkowego, osiągnięciach poszczególnych ognisk, i działalności „Sparty” w województwie szczecińskim.

Stadion był odświętnie ustrójony flagami, szturmówkami, i transparentami. Kierownicy poszczególnych ekip otrzymali programy minutowe. Na miejscu zawodów stał wóz z napojami, słodyczami i kanapkami. Mieliśmy 30 sędziów i 20 porządkowych. Część porządkowych pomagała sędziom ustalić kolejność na mecie. Reszta spośród nich była rozstawiona na trasie. Biegi prowadził pilot ubrany w dres z napisem: „Biegi Przełajowe”. Zawodnicy wbiegali w tzw. „leję”, co ułatwiało ustalenie kolejności. Łącznicy między komisją sędziowską, a spikerem i komitetem organizacyjnym szybko dostarczali wyniki poszczególnych biegów do spikera, który je ogłaszał, a bezpośrednio po tym wymienieni trzej pierwsi stawali na podium zwycięzców, gdzie wręczano im dyplomy i upominki. Wszystkie biegi puszczono w całości oprócz biegu na 500 m dziewcząt /szkoły/, który puszczono w czterech seriach. Nie było żadnych odchyień od programu minutowego.

Wszystko to sprawiło, że zawodnicy byli bardzo zadowoleni ze startu, a impreza ze wszech miar udana. Nasz sukces, z którego się bardzo cieszymy - zawdzięczamy także w dużej mierze towarzyszą: Ludwikowi Stasiakowi - dyrektorowi C.Hartwig S.A., Kazimierzowi Mackowiakowi - sekretarzowi Zarządu Okręgu ZZPPIŚ, Antoniemu Gontarskiemu - wiceprzewodniczącemu Zarządu Okręgu ZZPPIŚ, Franciszkowi Sobczykowi - przewodniczącemu rady zakładowej „Hartwig”, Marii Szymańskiej - sekretarzowi TKKF, Remigiuszowi Prutkowskiemu - prezesowi KKLF „Hartwig”, Helińskiemu - członkowi ogniska KKF „Hartwig”, Jordanowi - przewodniczącemu rady zakładowej MHD Odzieżą.

### OCENA DZIAŁALNOŚCI WOJEWÓDZKICH KOMISJI

Rok 1962 był okresem umacniania i ugruntowywania działalności Wojewódzkich Komisji Federacji „Sparta”. Praca ich uległa ustabilizowaniu. Komisje pogłębiły treść swej działalności i stały się nieodzownym ogniwem Federacji w każdym województwie.

Istotą pracy wojewódzkich komisji jest koordynowanie energii i środków organizacyjno-materialnych opiekuńczych związków zawodowych. Wojewódzka komisja jest ośrodkiem, gdzie mogą powstawać projekty wspólnych planów realizacji zamierzeń w zakresie upowszechniania kultury fizycznej, sportu, wypoczynku po pracy i turystyki. Nowy regulamin, jaki otrzymały komisje w roku ubiegłym, dokładnie precyzuje ich prawa i obowiązki. WKF stały się instancją wojewódzką Federacji i przedłużeniem jej ramienia w terenie.

Kiedy dziś przychodzi nam oceniać całoroczną działalność, możemy stwierdzić, że nastąpiła duża, widoczna poprawa. Najlepszą ilustracją tego będą liczby. Oto wymowny bilans: 140 nowych ognisk kkf, 200.000 związkowców uczestniczących w turniejach, spartakiadach, rajdach turystycznych, 362 zakłady pracy objęte spartakiadami.

Wynikami tymi słusznie się szczycimy. Dowodzą one najlepiej, iż wysiłek nasz jest opłacalny i daje określone, wymierne rezultaty. Tak przedstawia się sytuacja, gdy na nią spojrzeć jako na całość, „globalnie”. Gdy jednak zaczniemy rozpatrywać wyniki bardziej szczegółowo, uwzględniając poszczególne odcinki i rejony kraju - zauważymy, iż nie ustrześliśmy się pewnych błędów. Popełnili<sup>byś</sup>my zatem pomyłkę, gdybyśmy tę pozytywną ocenę przyjęli za dowód przykładowej i wzorowej pracy wszystkich wojewódzkich komisji, bez należytego zróżnicowania.

Mając na względzie dobro sportu i dalszy jego rozwój, a także coraz powszechniejszy rozwój kultury fizycznej, turystyki i różnych form czynnego wyczynu - musimy przedstawić otwarcie i bez niedomówień wszystko to, co hamuje lub przeszkadza w osiągnięciu lepszych wyników. Nie należy też brać nam za złe, że dokonamy bezpośredniej oceny niektórych komisji. Do ocen tych doszliśmy przez porównywanie osiągnięć poszczególnych komisji. Wynika z nich, iż na podstawie jakości pracy organizacyjnej, jej systematyczności, wielostronności i rezultatów można podzielić wojewódzkie komisje na trzy grupy. Do pierwszej należy zaliczyć te komisje, które pracują dość systematycznie i wykorzystują w dużym stopniu ~~uprawnienia~~ regulaminowe oraz mają ambicje ciągłego doskonalenia swej pracy. Komisje te mają poważne rezultaty w zakresie umiejętności koordynowania pracy opiekuńczych związków. Do grupy tej kwalifikuje się 8 wojewódzkich komisji, mianowicie: Olsztyn, Opole, Szczecin, Zielona Góra, Kielce, Koszalin, Lublin i Gdańsk. Do drugiej grupy należałoby zaliczyć te komisje, które pracują na poziomie przeciętnym, średnim. Mają one wprawdzie na swym koncie różne udane akcje, wiele sporadycznych wyników i szlachetnych zrywów - brak im jednak systematyczności w pracy.

Do tej grupy kwalifikują się: Katowice, Wrocław, Białystok, Rzeszów, Bydgoszcz i Poznań. Do trzeciej grupy należałoby zaliczyć komisje, które wyraźnie odstają i pracują gorzej, co znajduje głównie wyraz w słabym powiązaniu aktywu związkowego opiekuńczych związków. Komisje tej grupy - jeżeli mają jakieś wyniki, to zawdzięczają je zazwyczaj ogromnemu wysiłkowi aktywu społecznego jednego ze związków opiekuńczych. Do tej grupy kwalifikujemy: Łódź, Kraków i Warszawę.

Podział ten, mimo pewnego uproszczenia, wskazuje, że mimo osiągniętych wyników globalnych istnieją w poszczególnych przypadkach poważne niedomogi i usterki organizacyjne w pracy wojewódzkich komisji.

W 1963 roku czeka nas wszystkich, a szczególnie działaczy na szczeblu wojewódzkim, olbrzymia praca organizacyjna. Komisje drugiej i trzeciej grupy powinny dążyć do uzyskania „lokaty” w grupie wyższej. Jest to realne, gdyż nie posiadamy ani jednej komisji, któraby pracowała zupełnie bez zarzutu. Jeśli więc chcemy rozszerzać, rozpowszechniać kulturę fizyczną, musimy zwiększyć poziom naszej pracy organizacyjnej w WKF-ach.

## WOJEWÓDZKIE KOMISJE SPRAWOZDAWCZE

Późną jesienią wojewódzkie komisje dokonywują przeglądu swego całorocznego dorobku. Miejszem jego są konferencje sprawozdawcze. Wbrew swej nazwie są one czymś więcej, aniżeli zebraniem o charakterze sprawozdawczo-informacyjnym, Są one m.in. doskonałą okazją do spotkań wojewódzkiego aktywu, do wymiany myśli, spostrzeżeń i doświadczeń z całorocznej działalności.

Przedstawiciele Zarządu Głównego Federacji, biorący udział w tych dorocznych spotkaniach aktywu, mają możliwość bezpośredniego przekonania się, iż z roku na rok polepsza się styl pracy instancji wojewódzkich oraz klubów i ognisk.

O ile do niedawna w dyskusjach dominowały zagadnienia natury materialnej, o tyle w tegorocznych konferencjach wojewódzkich ton dyskusjom nadawała wyraźna troska o wypracowanie właściwego profilu pracy i wzbogacenia jej treści o nowe formy. Nie znaczy to, że sprawom finansowym nie poświęcano żadnej uwagi. Po prostu sprowadzono je do właściwej proporcji. Jeżeli zaś mówiono o nich, to raczej pod kątem dopracowania się takich metod i form pracy, któreby zabezpieczały racjonalne i celowe wydatkowanie środków otrzymywanych od społeczeństwa przez kluby i ogniska. Jest to pozytywny objaw, świadczący, iż działacze terenowi coraz wyraźniej dostrzegają potrzebę zabezpieczenia środków na bieżącą działalność przez ogniska, a zwłaszcza kluby we własnym zakresie, bez wyłącznego oglądania się na pomoc centralną.

Stąd wypowiedzi o konieczności silniejszego ubranżowania klubów, mocniejszego powiązania ich z zakładami pracy i jasnego sprecyzowania form usług, jakie powinny spełniać ogniska sportowe wobec zakładów pracy.

Grudzień był miesiącem nasilenia tegorocznych konferencji wojewódzkich. Odbyło się ich dotychczas 12, a komisje - krakowska- łódzka, rzeszowska, szczecińska i warszawska - przełożyły ich terminy na styczeń.

Poziom konferencji był na ogół wysoki. Pozytywnym zjawiskiem jest to, iż dobra praca w jednostkach organizacyjnych Federacji przesunęła się na „peryferie” naszego kraju. Przykładem tego stwierdzenia mogą być komisje wojewódzkie w Olsztynie, Zielonej Górze, Szczecinie, Białymstoku i Opolu - gdzie poczyniono znaczne postępy w pracy.

Komisje w województwach centralnych, z wyjątkiem Kielc i Lublina, „zrutynizowały się”, zatrzymały się niejako w miejscu, zapominając o tym, że kto stoi w miejscu, ten się cofa. Powinno to być dla nich ostrzegawczym sygnałem. Czas już najwyższy, by przystąpić do starań o odzyskanie dawnej, czołowej pozycji.

A oto garść informacji z niektórych odbytych konferencji.

OLSZTYN - 15.XII. 1962 r.

Olsztyn spisał się na piątkę. Zarówno sposób przygotowania obrad, zapewnienie niemal stuprocentowej frekwencji, staranne i wnikliwe opracowanie referatu, doskonale wprowadzającego do dyskusji, wreszcie jej poziom - oto zasadnicze plusy konferencji.

Na sali obrad, które toczyły się w lokalu olsztyńskiego ogniska „Młynarz”, nie zabrakło nikogo z wojewódzkiego, związkowego i sportowego aktywu. Uczestniczyli w niej przedstawiciele zarządów okręgowych związków opiekuńczych, Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych, Miejskiej Rady Narodowej oraz TKKF. Wszyscy zabierali głos w dyskusji, a obecni na obradach przedstawiciele Zarządu Głównego Federacji, tow. Paradowski i tow. Fałęcki, mogli odnotować wysoce pozytywną ocenę pracy Wojewódzkiej Komisji i jej sekretarza, tow. Welsynga. Obiadami kierował sprawnie Tow. Franciszek Zalewski, przewodniczący Wojewódzkiej Komisji.

Ogniska stawily się w komplecie, natomiast kluby dopisały tylko częściowo. Olsztyński Klub Sportowy i Polonia Lidzbark - były na sali reprezentowane, nie zauważyliśmy, niestety, przedstawicieli klubów: „Tęcza” z Biskupca i „Drwęca” z Nowego Miasta. A szkoda - bowiem w referacie mówiono sporo o ich pracy, którą oceniono ujemnie.

W dyskusji zabierało głos czternastu dyskutantów. Członek Plenum i Prezydium Federacji tow. Paradowski, dokonał wręczenia odznaczeń i dyplomów uznania, przyznanych działaczom województwa przez Zarząd Główny Federacji. Na zakończenie obrad podjęto uchwałę wytyczającą działalność Komisji na rok 1963.

ZIELONA GÓRA - 11.XII.1962 r.

I tu, podobnie jak w Olsztynie, nie można mieć zastrzeżeń. Dołożono wszelkich starań, aby zapewnić należytą frekwencję i nadać obradom właściwy charakter. Licznie przybyli przedstawiciele ognisk, klubów, były reprezentowane /z wyjątkiem ZPPIŚ/ opiekuńcze związki zawodowe, Rada Narodowa, WKZZ, WKKFiT oraz TKKF. Przewodniczył tow. Jędrzejczyk, sekretarz Rady Kultury Fizycznej WKZZ. Jak wynikało ze sprawozdania oraz dyskusji, w której zebrało głos dziesięciu mówców, Komisja zielonogórska oraz podległe jej kluby i ogniska zapisały na swoim koncie poważne osiągnięcia, zwłaszcza w zakresie sportu masowego. Na zakończenie konferencji zabrał głos przedstawiciel Federacji,

tow. Falęcki, a następnie, wspólnie z przewodniczącym Wojewódzkiej Komisji, tow. Trafalskim, wręczył odznaki Federacji i dyplomy, przyznane działaczom wojewódzkim przez Zarząd Główny Federacji.

L U B L I N - 4.XII.1962 r.

Obecny na Konferencji Wojewódzkiej przedstawiciel Federacji, tow. Japkowski, członek Prezydium Federacji, uznał konferencję za bardzo udaną. Uczestniczyły w niej 42 osoby, między innymi przedstawiciele WKZZ, WKKF, TKKF i opiekuńczych związków zawodowych. Przewodnictwo w rękach tow. Kleniewskiego, przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji.

Szeroka dyskusja problemowa wokół zagadnień aktywizacji działaczy w ogniskach i klubach, współpracy klubów z władzami szkolnymi, sprawozdawczości, zainteresowania sportem ze strony młodzieży, festynów-spartakiad i finansowania klubów. Wykazała dużą troskę działaczy o dalszy rozwój sportu i wychowania fizycznego. Podjęte przez uczestników konferencji uchwały oraz poziom, treść obrad i rzeczowość krytyki działaczy zdają się wskazywać, iż wytyczone zadania zostaną wykonane.

W R O C Ł A W - 8.XII.1962 r.

Konferencji przewodniczył tow. Otta, przewodniczący Zarządu Okręgowego ZZPPSiC. Wzięli w niej udział, poza delegatami klubów i ognisk, przedstawiciele zarządów okręgowych związków opiekuńczych, WKKFiT oraz TKKF. W dyskusji zabierało głos dwunastu dyskutantów. Poruszono w niej wiele problemów, dotyczących pracy ognisk i klubów oraz Wojewódzkiej Komisji, zwracając między innymi uwagę na konieczność wyeliminowania jedno-kierunkowej specjalizacji w ogniskach w zakresie dyscyplin sportowych i szerszego umasownienia pracy ognisk. Ponadto wskazywano na potrzebę organizowania szerokiej turystyki w zakładach pracy o innym niż dotychczas charakterze. Podkreślano potrzebę wzmocnienia roli i znaczenia działaczy sportowych w zakładach pracy. Skarżono się na brak środków finansowych i instruktorów do prowadzenia zajęć w ogniskach oraz na brak zainteresowania zagadnieniami kultury fizycznej ze strony rad zakładowych i dyrekcji małych zakładów pracy.

Pracę Wojewódzkiej Komisji oceniono pozytywnie.

K I E L C E - 4.XII.1962 r.

W dniu 4.XII.br. odbyło się uroczyste posiedzenie Wojewódzkiej Komisji Federacji w Kielcach, w którym z ramienia Zarządu Głównego uczestniczył tow. Lucjan Szwedowski.



Po złożeniu sprawozdania z pracy klubów i ognisk, rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której wzięła udział większość zebranych. Główny zarzut, jaki postawiono sprawozdaniu, sprowadzał się do stwierdzenia, iż miało charakter zbyt ogólnikowy, brak było w nim analizy pracy samej Komisji. Nie można się było z niego dowiedzieć, czy obrane przez kluby kierunki pracy były prawidłowe, czy przybyło członków w klubach i ogniskach, jak pracowała Komisja, jakie błędy towarzyszyły jej działaniu, jakie uzyskała osiągnięcia organizacyjne w ogóle, jakie na odcinku koordynacji pracy trzech opiekuńczych związków zawodowych w szczególności.

Tow. Rutkowski podzielił się z zebranymi swoimi doświadczeniami trenerskimi. Ukazał niejako źródło powodzenia akrobatyki sportowej. Tajemnicę tej „rakiety” upatruje głównie w tym, iż po raz pierwszy postawił na młodzież oraz w fakcie, iż w sporcie tym tkwi poważny element wychowawczy.

Tow. Świt, przedstawiciel Zarządu Okręgowego ZZPHiS zwrócił uwagę na niedostateczną ilość ognisk. Wszystkie zarządy okręgowe - jego zdaniem - powinny określić sobie jakiś konkretny plan dalszego organizowania ognisk. Ta forma bowiem - jak wykazało doświadczenie - zdała w pełni egzamin w pionie handlu i spółdzielczości. Należałoby więcej udzielać informacji ogniskom, więcej im podpowiadać. Powinny one wiedzieć co robić, aby utrwalac nawyk ruchu i zdrowego wypoczynku po pracy. Należałoby także ogniskom podpowiedzieć, aby więcej bazowały na dzieciach pracowników, ściągaly je do imprez zakładowych. Sprawami turystyki powinna się głębiej zająć także WKF. Tow. Świt zaproponował energiczniejsze postępowanie w sprawie rozszerzenia grona opiekunów klubów sportowych.

Tow. Kasiurowa domagała się zwiększenia kompetencji WKF, zaś tow. Wikiera na marginesie „odejścia” państwowców od Federacji „Sparta” oświadczył, że choć może ogniska zyskują materialnie, to jednakże państwowcy odczuwają brak organizacji „Sparty”, co może odbić się ujemnie na ich dalszym rozwoju. Inni mówcy także w dyskusji poruszali sprawę pracy ognisk. W czasie narady wręczono odznaki złote i srebrne zakładowym działaczom.

Po posiedzeniu odbył się pokaz sekcji akrobatyki sportowej. Wypadł on niezwykle ciekawie. Popisy odbyły się w wykonaniu sekcji dziewczęcej liczącej 50 amateerek akrobatyki /każda z nich wpłaca do kasy klubu 50 zł miesięcznie/. Najstarsza grupa wykonała pokaz znany już w wielu miejscowościach w Polsce, a także i w Warszawie.

W sumie - należało stwierdzić, że posiedzenia WKF spełniło swoje zadania.

Tow. Bełdowski, przewodniczący WKF, podsumowując jego wyniki przyznał, że

istotnie, pewne luki w sprawozdaniu były, wynikły one jednak z braku czasu kolektywu, zajętego sprawami V Kongresu Związków Zawodowych. Wojewódzka Komisja Sparty pracowała jednak dość wydajnie - dowodem czego były osiągnięte rezultaty.

G D A Ń S K - 6.XII.1962 r.

Odbytej trzeciej konferencji wojewódzkiej w Gdańsku przewodniczył Tow. Mieczysław Hałaszczyk, sekretarz Zarządu Okręgowego ZZPPS i C.

Wzięło w niej udział około 45 osób, przedstawiciele ognisk kkf i klubów sportowych. Ponadto były reprezentowane: Zarząd Główny Zw.Zawodowego Prac. Przem. Spożywczego i Cukrowniczego w osobie Tow. Anny Tepperowej, Zarząd Okręgowy tego Związku w osobie Tow. Henryki Pękalskiej, Zarząd Okręgowy ZZPPIŚ przez v.przewodniczącego Tow.Zenowicza, Zarząd Okręgowy ZZPPIŚ przez przewodniczącego tow. Konarzewskiego i Zarząd Główny Federacji przez tow.Białka.

W dyskusji, jaka się wywiązała po sprawozdaniu zabierało głos 15 mówców, poruszając szereg zagadnień problemowych, dotyczących życia klubów i ognisk oraz wypowiadając się na temat dalszej pracy w roku przyszłym.

Dyskusję podsumowała Tow. Tepperowa, która oceniła pozytywnie dotychczasową pracę sportową w woj.gdańskim. W swej wypowiedzi zwróciła uwagę na takie zagadnienia, jak praca społeczno-wychowawcza w klubach i ogniskach, na konieczność stałego poszerzania działalności w zakresie kultury fizycznej w zakładach pracy i na potrzebę ściślejszego wiązania pracy sportowej z pracą kulturalno-oświatową. Ponieważ związkowy ruch sportowy - powiedziała Tow. Tepperowa - nie może liczyć w latach następnych na zwiększenie środków na codzienną, bieżącą działalność, przeto ogniwa organizacyjne Federacji powinny szukać dodatkowych funduszy w zakładach pracy, dając ze swej strony różnorodne formy świadczeń dla członków związków i ich rodzin, wzamian za co będą mogły uzyskać pomoc zakładów pracy.

Na zakończenie konferencji Tow.Tepperowa dokonała dekoracji zasłużonych działaczy województwa złotymi i srebrnymi odznakami Federacji.

K A T O W I C E - 5.XII.1962 r.

Konferencja katowicka nie cieszyła się zbyt dużą frekwencją.

Wzięło w niej udział 35 przedstawiciele ognisk i klubów a jeśli idzie o udział gości oficjalnych, to były reprezentowane: Zarządy Okręgowe opiekuńczych Związków Zawodowych i Zarząd Główny Federacji

W dyskusji nad sprawozdaniem wzięło udział 13 mówców. Sekretarz Generalny Federacji Tow. Boski omówił założenia rozwojowe Federacji na rok 1963,

zaznaczając przy tym, że w wyniku uchwał V Kongresu Związków Zawodowych nastąpi w roku przyszłym dalsza decentralizacja w zakresie kultury fizycznej i sportu masowego. Podsumowując dyskusję Tow. Boski powiedział między innymi: należy w dalszym ciągu organizować nowe ogniska kkf, gdyż obecna liczba osób, ćwiczących w ogniskach naszych jest niezadowalająca, zwrócić większą uwagę na turystykę, położyć większy nacisk na organizowanie spartakiad zakładowych, popularyzować w ogniskach większy wachlarz dyscyplin sportowych, uatrakcyjnić imprezy, organizowane przez ogniska przez stworzenie grup wiekowych uczestników imprez i organizować jak największą liczbę imprez lokalnych.

Zakończeniem tego dorocznego spotkania działaczy woj. katowickiego było wręczenie przez Tow. Wiedereń odznak Federacji zasłużonym działaczom województwa.

#### K O S Z A L I N 11.XII.1962 r.

W lokalu klubu TPPR w Koszalinie odbyła się konferencja wojewódzka naszej Federacji. Udział w niej wzięło 30 osób, reprezentujących ogniska kkf, kluby sportowe oraz miejscowe organizacje. Opiekunice związki były reprezentowane przez Tow. Skrzypczyńskiego - przewodniczącego ZO ZZPPiS, Tow. Dutkowiaka - przewodniczącego ZO ZZPHiS oraz przez Tow. Pidsiadło - członka Prezydium ZO ZZPPSiC. Nadto w konferencji wziął udział sekretarz Wydziału Sportu WKZZ tow. Szefler i Sekretarz Zarządu Wojewódzkiego TKKF tow. Kazuła. Obradom przewodniczył Przewodniczący Wojewódzkiej Komisji Tow. Askaldowicz.

Konferencja była dobrze przygotowana a same obrady wykazały wysoki poziom dyskutantów. Dyskutanci wskazywali na sposoby rozwiązywania trudnych problemów organizacyjno-finansowych.

Na podkreślenie zasługiwały wypowiedzi przedstawicieli WKZZ i TKKF, określających pracę Wojewódzkiej Komisji i jej podległych jednostek na wysokim poziomie.

Zgodnie z programem, na zakończenie konferencji zostały wręczone zasłużonym działaczom województwa dyplomy i odznaki Federacji, przyznane im przez Zarząd Główny Federacji.

#### P O Z N A Ń - 8.XII.1962 r.

Mała frekwencja ze strony ognisk i klubów, brak przedstawicieli Zarządów Okręgowych związków opiekunich - z wyjątkiem ZZPPSiC oraz zaproszonych gości z WKZZ-u, WKKF-u i TKKF i innych, spowodowały że konferencji

poznanińskiej nie można zaliczyć do udanych. Również dyskusja nie stała na zbyt wysokim poziomie, bowiem nie poruszono w niej zagadnień problemowych lecz sprawy własnego tylko podwórka.

Obecny na konferencji Viceprezes Federacji Tow. Szachistów w swym przemówieniu, podsumowującym dyskusję, wskazał między innymi na konieczność zmiany stylu pracy klubów w zakresie spraw finansowo-gospodarczych.

Podkreślił, iż w roku 1963 nie należy się spodziewać zwiększonej pomocy Federacji w tym względzie, przeciwnie pomoc ta będzie z pewnością mniejsza. Stąd na Zarządy klubów spadnie obowiązek zabezpieczenia działalności klubowej przez szukanie różnych źródeł dochodów a przede wszystkim ze strony zakładów pracy. Silne powiązanie się z zakładami pracy, opracowanie przez kluby i ogniska konkretnych planów usług dla załóg tych zakładów i ich rodzin, może przynieść naszym ogniom organizacyjnym dużo korzyści - powiedział Tow. Szachista - i o tym należy pamiętać, układając plan pracy na rok 1963.

#### KRAKOWSKI KLUB SZACHISTÓW MISTRZEM POLSKI

W listopadzie 1962 r. odbyły się we Wrocławskim Wojewódzkim Domu Kultury rozgrywki Szachowej Ligi Państwowej. Przystąpiło do nich 12 najlepszych drużyn z całej Polski, wśród nich 3 drużyny, które od kilku lat w rozgrywkach ligowych plasują się na czołowych pozycjach - „Legion” Warszawa /obrońca tytułu/, „Start” Kraków i „KKSz” Kraków. W szeregach tych drużyn występuje cała niemal czołówka szachistek i szachistów. „Legion” - to drużyna mistrzyni Litmanowicz oraz mistrzów Filipowicza, Adamskiego, Gawlikowskiego, Borowakiego, Szukuty, Pytlakowskiego i Litmanowicza. „Start” - to przede wszystkim Aleksandra Szpikowska, Łuczynowicz, Balcarek, Nochlik, „KKSz” - to mistrzyni Polski, Anna Jurczyńska, mistrz Polski juniorów, Czesław Jędrzejek, a także wielokrotny mistrz Polski i mistrz klasy międzynarodowej, Bohdan Śliwa oraz mistrzowie Arłamowski-Ciejka, kandydaci Węglowski, Gdański, Knapczyk, Stokłosa, Woźniak i Ruszczycki. Ta plejada mistrzów nadała rozgrywkom odpowiednią rangę. Walka zapowiadała się ciekawie.

Po pierwszej rundzie prowadzenie objęła drużyna KS „Maraton” Warszawa /mm Plater, mk Grąbczewski/, która odniosła niespodziewanie wysokie zwycięstwo z drużyną mm Makarczyka, „Gwardię” Warszawa w stosunku 6 1/2 : 1 1/2. Następnie na jedną rundę prowadzenie uzyskał „Legion” Warszawa po zwycięstwach nad „Startem” Lublin 5 1/2 : 2/12 i „Gwardię” Warszawa 6 1/2 : 1 1/2.

Trzecim liderem został „Start” Katowice, który w przeciwieństwie do poprzednich utrzymał prowadzenie przez 7 rund. Po dziewięciu rundach sytuacja dla pozostałych drużyn była już prawie beznadziejna i praktycznie takie drużyny jak „Legion” i „KKSz” mogły walczyć tylko o tytuł wicemistrzowski. Ale... i oto niespodzianka odwracająca bieg wydarzeń. W dziesiątej rundzie zaciekawienie wszystkich wzbudza mecz „Startu” z „KKSz”. Drużyna „Startu”, której już prasa wrocławska w tym właśnie dniu złożyła na zapas gratulacje, siada niezwykle pewnie, pragnąc zwycięstwem- której do zdobycia tytułu wystarczył remis, na skutek błędnej taktyki, przegrywa mecz w stosunku 7 : 1 i staje przed faktem zajęcia w najlepszym przypadku drugiego miejsca. Ostatnia runda, to właściwie tylko formalność, ponieważ liderzy obserwując się nawzajem wygrywają wysoko swoje mecze. Omawiając przebieg walki nie sposób pominąć milczeniem ambicji i dojrzałości taktycznej drużyny KKSz, która potrafiła zmobilizować się we właściwym momencie i zadała cios wtedy, kiedy nikt się tego nie spodziewał. Cała drużyna grała dobrze, nie było w zasadzie słabych punktów, bardzo dobrze ze swej roli wywiązał się kierownik a zarazem prezes Klubu, ob. Henryk Kajser, który potrafił wytworzyć w drużynie przyjemną atmosferę, dzięki czemu możliwe stało się to osiągnięcie.

Z zawodników szczególnie wyróżnić należy trójkę, a mianowicie: Annę Jurczyńską, Bohdana Śliwę i Stokłosę, którzy uzyskali specjalne wyróżnienie za osiągnięcie najlepszych wyników na swoich szachownicach, i raz jeszcze Bohdana Śliwę, którego wynik indywidualny okazał się najlepszy w całych rozgrywkach.

Szczegółowe wyniki podaje tabela:

Miej- sca	K l u b	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	suma punktów	Federacja
1	KKSz Kraków	x	7	21/2	6	31/2	4,5	6	5	5,5	4	5	6,5	55,5	Sparta
2	Start Katowice	1	x	4	4,5	4	6	5	5	6	7	7,5	4,5	54,5	Start
3	Legion Warszawa	5,5	4	x	3,5	4	4	4,5	4,5	5,5	6,5	6,5	6,5	54	Wojsko
4	Maraton Warszawa	2	3,5	4,5	x	5	3	4	6,5	4,5	5	5,5	6,5	50	Ogniw
5	Pogoń Wrocław	4,5	4	4	3	x	6,5	4,5	4,5	4	3	2,5	5	45,5	Hutnik
6	AKS Chorzów	3,5	2	4	5	1,5	x	4	5	4,5	4	6	6	45,5	Hutnik
7	Flota Gdynia	2	3	3,5	4	3,5	4	x	5,5	4,5	5,5	4,5	5,5	45,5	Wojsko
8	Pocztowiec Poznań	3	3	3,5	1,5	3,5	3	2,5	x	5	4	5	5	39	Łączność
9	AZS Kraków	2,5	2	2,5	3,5	4	3,5	3,5	3	x	5,5	3,5	5	38,5	AZS
10	Hetman Wrocław	4	1	1,5	3	5	4	2,5	4	2,5	x	4,5	5	37	Kolejarz
11	Start Iublin	3	0,5	2,5	2,5	5,5	2	3,5	3	4,5	3,5	x	5,5	36	Start
12	Guardia Warszawa	1,5	3,5	1,5	1,5	3	2	2,5	3	3	3	2,5	x	27	Guardia

## NARCIARZE RADZILI W BIELSKU-BIAŁEJ

W końcu listopada 1962 r. staraniem Federacji zorganizowana została konferencja, na którą przybyli przedstawiciele naszych czterech klubów narciarskich: BBTS, WKN, Szczawnica i Okocim. Przedmiotem jej obrad był problem warunków uprawiania narciarstwa w każdym z wymienionych klubów oraz kwestia koordynacji działalności w tym zakresie, celem uzyskiwania lepszych wyników szkoleniowych. Charakterystyczną cechą konferencji było zarzucenie tradycyjnych utyskiwań na temat trudności i braków finansowych. Perspektywy rozwoju narciarstwa w klubach rozpatrywano w aspekcie istniejących możliwości finansowych. Zwrócono uwagę na fakt - iż poza główną dotacją istnieją różnorodne możliwości uzyskiwania własnych dochodów. Ale nie to było najistotniejsze.

Podczas siedmiodzinnej dyskusji powstały zarysy planu wspólnego działania oraz kierunki pracy dla poszczególnych klubów. Postanowiono całą uwagę i szkolenie skierować na przygotowanie się do Mistrzostw Centralnej Rady Związków Zawodowych. Stwierdzono, iż podobne narady powinny odbywać się co najmniej 2 razy, a jeśli byłoby to możliwe - 3 razy do roku. Wymiana doświadczeń dokonywana tą drogą niewątpliwie sprzyjać będzie podnoszeniu poziomu pracy klubów.

Bardzo szczegółowo przedyskutowano sprawy: obiektów sportowych, działalności społeczno-wychowawczej klubów kadry instruktorskiej, umasowienia narciarstwa w oparciu o szkoły zawodowe, możliwości założenia stałego ośrodka konsultacyjnego w Szczyrku, działalności szkółek narciarskich tzw. MOS-ów. Rozpatrywano także problemy związane z turystyką narciarską i współdziałania z zakładami pracy w tej dziedzinie, zacieśniania współpracy z władzami lokalnymi oraz WKZZ-tami.

Było wiele interesujących wypowiedzi. Z braku miejsca nie możemy ich wszystkich przytoczyć w biuletynie. Oto niektóre z ciekawszych propozycji i postulatów wysuniętych w toku dyskusji. Tow. Brzuchowski postulował, aby WKN, Pieniny i Okocim zwróciły uwagę na skoki i biegi do kombinacji. Zdaniem mówcy - WKN, posiadając skocznię igelitową ma duże w tym kierunku możliwości. Tow. Gawlikowski wniósł projekt powołania kadry Federacji. Wszyscy mówcy poruszyli zagadnienie form pracy społeczno-wychowawczej wśród młodzieży. Z wypowiedzi tow. Węgrzynkiewicza i innych trenerów wynikało, iż zdarza się nawet, że trenerzy bezpośrednio pomagają swoim podopiecznym w odrabianiu lekcji szkolnych. Tow. Mirowski uzasadnił konieczność wprowadzenia tzw. śladówek. Sprzęt taki sprzyjać będzie poszerzeniu turystyki i w ogóle upowszechnieniu narciarstwa.

W konferencji z ramienia Prezydium Federacji wzięli udział tow. tow. Boski i Szwedowski.

### PRZYJEMNE ZAKOŃCZENIE PRACOWITEGO ROKU

Lokal ogniska kkf „Oławka” we Wrocławiu stał się w dniu 17 listopada 62r. miejscem bardzo przyjemnej uroczystości.

W dniu tym jeden z naszych czołowych klubów a wielce dla sportu motorowego i kolarskiego zasłużony - Wrocławski Klub Motorowy „Sparta” zorganizował zakończenie sezonu sportowego.

Na to spotkanie, zainicjowane przez Zarząd klubu, stawili się w liczbie ponad 150 osób, członkowie klubu wraz z rodzinami. Wieczór ten poza tym zaszczylicili swoją obecnością: Sekretarz Komitetu Miejskiego PZPR tow. Terebus, Przewodniczący Wrocł. Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki tow. Wybieralski, przedstawiciel Zarz.Okr. Zw.Zaw. Prac. Handlu i Spółdzielczości tow. Wańkowicz, inż. Jaworski z Wydz. Komunikacji Prez.Rady Narodowej Wrocławia, Przewodniczący Główniej Komisji Żuźlowej PZMot inż. Słowiecki, sekretarz Zarz.Okr. PZMot. tow. Witaliński, przedstawiciel Komendy Miejskiej MO mjr Baryła i szereg oficjalnych gości.

Wieczornicę zagał prezes klubu inż. Flasiński, zapoznając obecnych w krótkim omówieniu z działalnością klubu na przestrzeni roku oraz z uzyskanymi wynikami sportowymi.

Zakończeniem części oficjalnej spotkania było wręczenie upominków zawodnikom sekcji kolarskiej, żuźlowej i rajdowej.

Miłym zakończeniem spotkania była dowcipna i dobrze przeprowadzona zgaduj-zgadula, której pytania dotyczyły sportu kolarskiego, żuźlowego i samochodowego, specjalnie uterenowienie i związane z miastem i klubem.

Jej celem było spopularyzowanie wśród członków i sympatyków zagadnień, związanych z bieżącą działalnością klubu i jego historią oraz pogłębienie znajomości w zakresie dyscyplin, uprawianych przez członków klubu, Cel ten został osiągnięty, o czym świadczyło zainteresowanie sali konkursem. Atmosfera, jaką potrafilo organizatorzy spotkania wytworzyć, miły nastrój spotkania i serdeczna wymiana poglądów na tematy klubowe, stworzyły klubowi dobrą odskocznicę do pracy w roku następnym.



Pikantnym szczegółem zgaduj-zgaduli było to, że wśród finalistów konkursu dwóch żużlowców i jednego kolarza-żużlowcy lepiej orientowali się w sprawach kolarskich niż kolarze w żużlowych.

Tę kameralną część wieczoru urozmaiciły występy żeńskiego zespołu estradowego z PSS Świdnica a na zakończenie uczestnicy wieczoru puszczili się w tany przy akompaniamencie jazzowej orkiestry z ogniska „Oławka”.

Jest pewne, że tego rodzaju spotkania na zakończenie pracowitego sezonu są pożyteczne i zacieśniają więź pomiędzy klubem a jego członkami i miejscowym środowiskiem.

Wszystkie nasze kluby zachęcamy do organizowania podobnych, imprez, których efekty nie dadzą na siebie długo czekać i powinny w przyszłości procentować.

### „SPOŁEM” ŁÓDŹ ZAMYKA SEZON

Późno, bo późno, ale jednak bardzo uroczyste „Społem” - Łódź zamknął swój bogaty i pełen nawet chwały sezon. W połowie grudnia 1962 r. w największej sali klubu zebrało się dużo młodzieży klubowej oraz „starszyzna”. Przybyli przedstawiciele władz sportowych i szczególnie mile witani przedstawiciele dzielnicy, w której klub Kudry i Scibiorka pracuje na codzień. W treściwym referacie przedstawiono wszystkie sukcesy i braki ubiegłego sezonu, podkreślono też, że klub kroczy naprzód, rozwija się i coraz bardziej spełnia swą rolę społeczno-wychowawczą wśród licznej młodzieży swej dzielnicy.

Sprawozdanie spotkało się z życzliwym przyjęciem także przez obecnych przedstawicieli władz sportowych, którzy w swych krótkich przemówieniach podkreślili użyteczność pracy klubu, jego wyniki. Poprostu klub „Społem” liczy się w Łodzi, jako poważna organizacja sportu wyczynowego i jednocześnie organizacja działająca na rzecz upowszechnienia kultury.

Po sprawozdaniu i oficjalnych przemówieniach nastąpiła bardzo miła część uroczystości - rozdanie książek z dedykacjami pamiątkowymi wielu wyróżniającym zawodnikom, oraz zgaduj - zagadła i tańce. Wieczór upłynął w niezwykle serdecznej atmosferze, młodzież bawiła się bez troski, zaś działacze na uboczu mogli wymienić między sobą i przybyłymi gośćmi szereg interesujących opinii.

Jedno co godzi się podkreślić i rozpropagować wśród wszystkich działaczy klubowych - to nawiązanie przez klub współpracy z władzami państwowymi i politycznymi swej dzielnicy.

Klub nie może działać w mieście jak Łódź /a odnosi się to do wszystkich miast wojew. kich i powiatowych/ bez ścisłego powiązania się z władzami, które niewątpliwie są zainteresowane pracą klubu. Właśnie przybycie tych władz na uroczystość zamknięcia sezonu, było jednocześnie okazją do zacieśnienia więzów współpracy na przyszłość. Towarzysze z Dzielnicowego Komitetu PZPR zapewnili działaczy, że udzielą im poparcia w każdej zdrowej akcji mającej na celu upowszechnienie sportu i kultury fizycznej wśród młodzieży dzielnicy „Bałuty”.

#### DOBRA PRACA SPORTOWA DAJE WYNIKI ..... FINANSOWE

Już niejednokrotnie informowaliśmy czytelników Biuletynu o dobrej i prawidłowej pracy naszych niektórych Wojewódzkich Komisji na odcinku sportu masowego.

Jest nam przyjemnie, że raz jeszcze możemy o tym napisać, biorąc tym razem za przykład pracę Wojewódzkiej Komisji w Olsztynie.

Komisja ta, wokół której zgrupował się liczny i ofiarnie pracujący aktyw związkowy, na przestrzeni 1962 roku przeprowadziła szereg dodatkowych, pozakalendarzowych imprez o charakterze wojewódzkim a niezależnie od tego uprawiała pracę ognisk, ustawiła je prawidłowo od strony organizacyjnej i spowodowała ożywienie działalności sportowej tych ognisk.

Taki profil i styl pracy musiały dać wyniki, czego najlepszym dowodem jest fakt, iż najwyższe ogniwo związkowe w województwie, to jest Wojewódzka Komisja Związków Zawodowych, oceniając pozytywnie pracę Komisji i podległych jej jednostek, przyznała dodatkowo na dalszy rozwój ognisk kkf kwotę 29 tys. złotych.

Serdecznie gratulując działaczom województwa olsztyńskiego i podając przykład dobrej roboty działaczom innych województw, wskazujemy że tylko w oparciu o rzetelną pracę sportową można osiągnąć dobre efekty finansowe.

K O M U N I K A T Y

Zarządzenie Nr 191

Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 31 października 1962 r. w sprawie wprowadzenia książeczki sportowo-lekarskiej.

Na podstawie § 4 ust.3 w związku z § 1 ust.1 pkt 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1.VIII.1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami /Dz.Ustaw Nr 38, poz.224/ zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu ściślejszego powiązania procesu wyszkolenia sportowego w niektórych dyscyplinach sportu z badaniami lekarskimi zawodników wprowadza się książeczkę sportowo-lekarską wg wzoru, stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 2. Wprowadza się z dniem 1 stycznia 1963 r. obowiązek posiadania książeczek sportowo-lekarskich przez:

1/ zawodników kadry narodowej w następujących dyscyplinach sportu: boksie, gimnastyce, hokeju na trawie, hokeju na lodzie, kajakarstwie, kolarstwie, koszykówce, lekkiejatletyce, łucznictwie, łyżwiarstwie szybkim, łyżwiarstwie figurowym, narciarstwie, piłce ręcznej, podnoszeniu ciężarów, piłce nożnej, strzelectwie sportowym, pływaniu, saneczkarstwie, szermierce, tenisie, tenisie stołowym, piłce siatkowej, wioślarstwie, zapasach, żeglarskim oraz sporcie motorowym,

2/członków zespołów pierwszej ligi w następujących dyscyplinach sportu: boksie, hokeju na lodzie, koszykówce, piłce ręcznej, piłce nożnej, piłce siatkowej oraz sporcie motorowym,

3/członków zespołów drugiej ligi w boksie i sporcie motorowym.

§ 3. Zobowiązuje się zarządy właściwych polskich związków sportowych do:

1/ wprowadzenia przepisu stanowiącego, iż zawodnicy o których mowa w § 2, mogą być dopuszczeni do udziału w zawodach po uprzednim przedstawieniu ważnej książeczki sportowo-lekarskiej,

2/ ustalenia osób odpowiedzialnych za przestrzeganie niniejszego przepisu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu

/-/ w/z Józef Rutkowski

Odpis pisma GKKFiT z dn.6.XII.1962 r. znak: S-3/2871/62

W ostatnim czasie wydarzyło się kilka tragicznych w skutkach wypadków podczas zawodów sportowych.

Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki zwraca uwagę, iż podstawowym obowiązkiem organizacji sportowych jest dołożenie wszelkich starań, by wykluczyć możliwość zaistnienia takich wypadków.

W pierwszym rzędzie należy bezwzględnie przestrzegać, by zawodnicy przed przystąpieniem do zajęć treningowych i zawodów byli przebadani przez Poradnię Sportowo-Lekarską. Sędziowie sportowi zawodów każdego szczebla nie mogą w żadnym wypadku dopuścić do udziału w zawodach osób, które nie posiadają pisemnego stwierdzenia Poradni Sportowo - Lekarskiej, iż dany zawodnik został uznany za zdolnego do uczestniczenia w zawodach. Organizatorzy zawodów sportowych powinni zabezpieczyć w czasie ich trwania dyżury lekarskie oraz bezwzględnie przestrzegać wszelkich przepisów sportowych, obowiązujących w danej dyscyplinie a określających warunki bezpieczeństwa uczestników.

Jednocześnie zobowiązuje się Polskie Związki Sportowe do przeanalizowania regulaminów sportowych oraz przepisów, dotyczących organizowania zawodów danej dyscypliny - dla ewentualnego wniesienia uzupełnień i poprawek, zmierzających do zwiększenia bezpieczeństwa uczestników zawodów.

Z-ca Przewodniczącego GKKFiT

/-/ Józef Rutkowski

W sprawie przyjęcia nowych ognisk krzewienia kultury fizycznej

Zarząd Główny Federacji podaje do wiadomości, że w poczet członków Federacji zostały przyjęte następujące ogniska kkf:

416 przy Zakł.Prod.Centr. Składn. Harcerskiej	Warszawa
417 " Powszechnej Spni Spożywców	Wąbrzeźno
418 " Zakładach Mleczarskich „Mokotów”	Warszawa
419 " Cukrowni „Szamotuły”	Szamotuły

420	przy Powszechnej Spni Spożywców	Brodnica
421	" Oddziale Narod. Banku Polskiego	Pruszcz Gdański
422	" Cukrowni „Ziębice”	Ziębice
423	" " „Kruszwica”	Kruszwica
424	" Zakładach Mięsnych	Zielona Góra
425	" Zakładach Przemysłu Piekarniczego	Zabrze
426	" Prokuraturze Wojewódzkiej	Opole
427	" Powszechnej Spni Spożywców	Rzeszów
428	" Wojew. Przeds.Tekst. -Odzieżowym	"
429	" Prez.Powiat. Rady Narodowej	Lubartów
430	" Zakładach Przemysłu Piekarniczego	Lublin
431	" Cukrowni „Ostrowy”	Ostrowy
432	" " „Pastuchów”	Pastuchów
433	" Powszechnej Spni Spożywców	Nowa Sól
434	" Warsz.Zakł.Aparat.Laborat.-Pomiarowej	Warszawa
435	" Zakładach Mięsnych	Tarnowskie Góry
436	" Komendzie Straży Pożarnych	Opole
437	" Przeds.Remont.Montaż,Przem. Zboż.	"
438	" Rejon. Wojsk.Zarz,Kwater. Budowl.	"
439	" Oddziale Miejskim Banku Inwestycyjnego	Katowice
440	" Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych	Koszalin
441	" Zakładach Mięsnych	Katowice
442	" Klubie Rotrywk. Kultur. ZZPHiS	Białystok
443	" Zakładach Przemysłu Piekarniczego	"
444	" Oddz, Okręgowym ZSS „Społem”	Warszawa

W sprawie skreślenia ognisk kkf

Zarząd Główny Federacji podaje do wiadomości, że z rejestru członków Federacji skreślono na wniosek Wojewódzkiej Komisji Federacji w Zielonej Górze następujące ogniska kkf :

17	przy Powszechnej Spni Spożywców	w Słubicach
52	" Okręgowej Spni Mleczarskiej	w Gorzowie

W sprawie przyjęcia nowych klubów sportowych

Zarząd Główny Federacji podaje do wiadomości, że w poczet członków Federacji zostały przyjęte nast. kluby sportowe branży cukrowniczej:

Klub Sportowy „Cukrownik”	Baborów
” ” „Sparta”	Otmuchów
” ” „Olimpia”	Lewin Brzeski
” ” „Orzeł”	Polska Cerekiwe
” ” „Cukrownik”	Pszemno
” ” „Cukrownik”	Jawor Stary
Cukrowniczy Klub Sportowy	Miejska Górka
Klub Sportowy „Promień”	Opalenica
Cukrowniczy Klub Sportowy „Zduny”	Zduny
” ” ”	Zbiersk
Klub Sportowy „Lech”	Ostrowite
” ” „Legia”	Chełmża
” ” „Cukrownik”	Żnin
” ” „Cukrownia”	Sokołów Podl.
” ” „Partyzant”	Leszno k/Błonia
Cukrowniczy Klub Sportowy „Orzeł”	Przeworsk
Robotniczy Klub Sportowy „Cukrownik”	Chybie
Klub Sportowy „Cukrownia”	Kazimierza Wielka
” ” „Sparta”	Dobrzelin

W sprawie Biuletynu Federacji

W związku z potrzebą wprowadzenia w roku 1963 jaknajwiększych oszczędności papierniczych, Biuletyn nasz będzie się ukazywał w ograniczonym nakładzie. Pragnąc tymniemniej, by z treścią Biuletynu zaznajamiali się członkowie Zarządów klubów i ognisk oraz członkowie klubów i ognisk, nakładamy na Sekretarzy klubów i ognisk obowiązek referowania treści Biuletynu na posiedzeniach Zarządu, a jednocześnie do podawania do wiadomości członków zarządzeń władz sportowych lub Federacji, zawartych w Biuletynie.

Dotyczy spraw finansowych

W związku z zakończeniem roku kalendarzowego, Zarząd Główny Federacji przypomina klubom sportowym o konieczności sporządzenia właściwego sprawozdania finansowego za rok 1962. Sprawozdanie powinno być oparte na wytycznych, zawartych w ramowym planie kont, obowiązujących wszystkie kluby sportowe oraz na wytycznych, przesłanych klubom dla sporządzenia sprawozdania za I półrocze 1962 r. Niezależnie od tego przypominamy o konieczności rozliczenia inwentaryzacji rocznej.

Obowiązujące druki sprawozdawcze zostały przesłane do klubów sportowych przy piśmie z dnia 28 listopada 1962 r. l.dz. F/5180/62.

Tak, jak w latach ubiegłych sprawozdania finansowe będą przyjmowane komisyjnie w kilku punktach. Kluby otrzymują dodatkowo zawiadomienia o terminie i miejscu składania sprawozdań. Wszystkie kluby winny przygotować sprawozdania finansowe na dzień 25 stycznia 1963 r.

Równocześnie przypominamy o obowiązku nadesłania do dnia 10 stycznia 1963 r. sprawozdania z wykonania planu etatów i funduszu płac na formularzu Z-33.

Instrukcję i wzory w tej sprawie kluby otrzymały przy naszym piśmie Nr F/3048/62.

W sprawie wkładki do Biuletynu

Do niniejszego numeru Biuletynu dołączamy wkładkę, której treść zawiera projekt programu działalności Federacji w roku 1963. Projekt ten będzie zatwierdzony na najbliższym plenarnym posiedzeniu Zarządu Głównego Federacji, planowanym na miesiąc styczeń 1963 r.





D O D A T E K

do Biuletynu Federacji Sportowej „Sparta”

za m-c grudzień 1962 r.

---

Do użytku wewnętrznego

dla klubów sportowych i ognisk krzewienia kultury fizycznej

F.S. „Sparta”

w 1963 roku

---



ZAŁOŻENIA ROZWOJOWE FEDERACJI SPORTOWEJ " SPARTA "

NA ROK 1963

A. Wychowanie fizyczne i turystyka

Pięcioletnia, dwukierunkowa działalność Federacji potwierdziła słuszność założeń rozwojowych w obu kierunkach, tj w popularyzacji i rozwoju sportu wyczynowego oraz propagowaniu i umasawianiu różnych form wychowania fizycznego, turystyki i czynnego wypoczynku po pracy. Prowadzone w ogniskach zajęcia, dostosowane do upodobań, wieku i płci ćwiczących, cieszą się coraz większym uznaniem związkowców i ich rodzin, którzy tego rodzaju czynny wypoczynek traktują jako odprężenie po pracy, przyjemność i zdrową rozrywkę.

Działalność ognisk poszła w kierunku rozwoju ćwiczeń w zespołach podstawowych - ogólnorozwojowych oraz w zespołach specjalistycznych - stałych i okresowych. Znalazła ona nadto wyraz w rozbudowie akcji stałych i wędrownych obozów oraz rozwoju tzw. małej turystyki, organizowanej przez ogniska i zakłady pracy. Ogniska nadto brały udział w różnorodnych imprezach, zlotach, festynach-spartakiadach organizowanych w ramach kalendarzy własnych lub Federacji i innych organizacji sportowo-społecznych.

Zadania Federacji w zakresie wychowania fizycznego na

lata 1963 - 1964

w działalności ognisk kkf

Zadania w tym zakresie będą wielostronne, a ich realizacja wymagać będzie wytrwałej działalności i konsekwentnych starań. Zadania te znajdują głównie wyraz w :

- Dążeniu do podwojenia liczby członków oraz osób ćwiczących w zespołach stałych i okresowych.
- Organizowaniu nowych ognisk w zależności od zapotrzebowania ze szczególnym uwzględnieniem miast powiatowych i miasteczek.
- Rozwijaniu ciekawych form działalności zespołów specjalistycznych ze szczególnym wyeksponowaniem :

gier sportowych - w tym piłki nożnej,

pływania i piłki wodnej,

lekkiej atletyki,

gimnastyki przy zastosowaniu wszystkich form ćwiczeń gimnastycznych,  
sportów zimowych,  
kulturystryki.

- Zastosowaniu podziału na trzy grupy wiekowe przy prowadzeniu ćwiczeń i organizowaniu zawodów od lat 18,19-35 i starsi.
- Wydawaniu zaleceń ogniskom w sprawie zwiększania dochodów własnych przez:
  - a/ pełne zabezpieczenie wpływów ze składek członkowskich,
  - b/ wypracowanie większych dochodów z imprez,
  - c/ racjonalnego, zgodnie z preliminarem gospodarowania funduszami ogniska,
  - d/ przestrzeganie pobierania opłat od korzystających z obiektów, urządzeń, i sprzętu sportowego
  - e/ pobieranie odpowiednich opłat od osób biorących udział w okresowych zespołach ćwiczebnych, jak np nauka pływania, kurs dżudo, kulturystryki itp.

W działalności organizacyjno-programowej zadania te pójdą w kierunku:

- Systematycznego stosowania różnych form poradnictwa dla osób pragnących uprawiać wychowanie fizyczne w zespołach lub indywidualnie,
- Zawierania odpowiednich umów przez opiekuńcze związki zawodowe i Federację z centralami, resortami i zjednoczeniami oraz przedsiębiorstwami i instytucjami podległymi naszym dwóm związkom zawodowym. Celem tych porozumień powinno być udzielanie dwustronnej pomocy ogniskom i zakładom pracy w dziedzinie wychowania fizycznego, turystyki i czynnego wypoczynku.
- Organizowanie wespół z odpowiednimi przedsiębiorstwami wypożyczalni sprzętu sportowego wzorowanych na wypożyczalniach sprzętu gospodarstwa domowego.
- Występowania do centralnych władz sportowych i związkowych o wydanie odpowiednich zaleceń w sprawie ujednoczenia sprawozdawczości składanej jednostkom nadrzędnym przez ogniska i kluby.
- Udzielania systematycznej pomocy i instruktażu działaczom i pracownikom klubów oraz ognisk w zakresie spraw organizacyjnych, gospodarczych i finansowych.
- Zwiększenie nadzoru i kontroli instrukcyjnej w klubach i ogniskach ze strony członków Prezydium i aparatu etatowego Federacji.
- Opracowania i wydania „Poradnika dla działacza kultury fizycznej”.

Zadania w dziedzinie pomocy w działalności praktycznej.

Zadania na tym odcinku wyrażać się będą w :

- Nawiązywaniu współpracy z KKFiT oraz TKKF w celu zabezpieczenia obiektów i urządzeń dla codziennej działalności ognisk.

- Organizowaniu środowiskowych ośrodków wychowania fizycznego i wypoczynku po pracy dla ognisk regulaminowych i statutowych /kontynuowanie akcji rozpoczętej w roku ubiegłym w oparciu o doświadczenia Klubu Sportowego „Sparta” Warszawa/.
- Popularyzowaniu nowych form działalności takich, jak wrotkarstwo, kometka, kręglarstwo, zgadywanka terenowa, regionalne gry i zabawy, wycieczki z odpowiednio atrakcyjnym programem itp.
- Organizowaniu wszelkiego rodzaju imprez z podziałem na grupy wiekowe. Taki podział będzie miał podwójny cel: zrównanie szans w rywalizacji sportowej oraz zwiększenie zainteresowania wychowaniem fizycznym ze strony osób starszych.
- Nawiązaniu rozmów z Centralnym Zjednoczeniem Sprzętu Sportowego w celu zabezpieczenia na rynku sprzętu w pełnym asortymencie i dostatecznej ilości.
- Udostępnianiu istniejących ośrodków wychowania fizycznego i obiektów sportowych przez cały dzień.
- Wystąpieniu do Zarządu Głównego FTTK w sprawie zmiany profilu wydawanego „Biuletynu TKKF”, w którym zamieszcza się zbyt mało materiałów instruktażowych i wiadomości o związkowych ogniskach KKF.

## B. Sport

### Plan rozwoju dyscyplin sportowych w roku 1963

Na rok 1963 planuje się dalszy rozwój dyscyplin sportowych w myśl Krajowego Zjazdu F.S. „Sparta” obejmujących lata 1959 - 1964. Zgodnie z treścią założeń dokonano podziału dyscyplin sportowych na cztery grupy:

1. Wysoki poziom w skali krajowej,
2. dobry poziom sportowy z dużymi możliwościami rozwoju,
3. średni poziom sportowy,
4. słaby poziom sportowy.

Czternaście dyscyplin zaplanowano w grupie pierwszej na 1964 r. W roku 1963 postanowiono utrzymać w tej grupie dyscypliny, które w roku 1962 uzyskały wysoki poziom sportowy, tj. : hokej na trawie, kajakarstwo, lekkoatletyka, kolarstwo, piłka ręczna, siatkówka, szachy, tenis stołowy, tenis ziemny oraz akrobatyka sportowa, łucznictwo i łyżwiarstwo szybkie. Ostatnie dwie dyscypliny przewidziane były w planie na 1964 r. do grupy drugiej, jednakże swoimi wynikami zakwalifikowały się one w roku bieżącym do grupy pierwszej,

podobnie jak akrobatyka sportowa, która nie była objęta planem w żadnej grupie. Pozostało pięć dyscyplin, które były zaplanowane w grupie I na 1964 r. Naszym zamierzeniem jest wprowadzenie w roku 1963 do tej grupy następujących dyscyplin: boks, koszykówka i wioślarstwo. Żużel pragniemy utrzymać w grupie drugiej, natomiast gimnastykę, która ma największe zaległości, gdyż w roku bieżącym sklasyfikowana została w trzeciej grupie - awansować do grupy drugiej. W grupie pierwszej Federacja posiada kilka takich dyscyplin, które swoim poziomem zdecydowanie wiodą prym w sporcie polskim, hokej na trawie, kajakarstwo, kolarstwo, piłka ręczna, szachy, tenis stołowy i ziemny. Utrzymanie tego przodownictwa w roku 1963 - oto jeden z naszych podstawowych celów.

W grupie drugiej na rok 1964 zaplanowano 10 dyscyplin: łucznicstwo, łyżwiarstwo szybkie i figurowe, narciarstwo, piłka nożna, pływanie, podnoszenie ciężarów, saneczkarstwo, strzelectwo i zapasy.

Dwie pierwsze dyscypliny zaawansowały do grupy pierwszej. Dążeniem naszym jest również wprowadzenie do niej narciarstwa, zapasów i saneczkarstwa. łyżwiarstwo figurowe, piłkę nożną i strzelectwo - tan. dyscypliny, które w roku bieżącym zaszeregowane były w trzeciej grupie - pragnęlibyśmy awansować do drugiej. Z dwu ostatnich dyscyplin zamierzamy pływanie utrzymać w grupie drugiej, a podnoszenie ciężarów na rok 1963 pozostawić jeszcze w grupie czwartej.

W grupie trzeciej w planie na 1964 r. znajdowały się: judo, hokej na lodzie, piłka wodna, sporty motorowe, szermierka i żeglarstwo. Judo w roku bieżącym zawansowało do grupy drugiej. Pozycję tę należy utrzymać i w roku 1963. Hokej na lodzie, piłkę wodną, sporty motorowe i żeglarstwo pragniemy pozostawić w dalszym ciągu w dotychczasowej grupie. Szermierka natomiast zostanie w roku 1963 zaniechana w naszych klubach.

Realizacja powyższego planu uzależniona jest przede wszystkim od odpowiedniego wkładu pracy zawodników, kadry trenersko instruktorskiej i działaczy. Posiadane środki i warunki obiektywne uniemożliwiają nam udzielenie równomiernej pomocy stąd rozwój tych dyscyplin odbywać się będzie stopniowo i zgodnie z postanowieniami wieloletniego planu, opartego o uchwały GKkPiT oraz CRZZ.

#### WYSZKOLENIE

Federacja - działając w oparciu o regulamin będzie w roku 1963 konsekwentnie realizować postulaty swych założeń rozwojowych. Nacisk położony zostanie na poprawę jakości pracy szkoleniowej w klubach. Od jej poziomu bowiem zależeć będzie ogólny wzrost osiągnięć poszczególnych dyscyplin. Doświadczenie

minionych lat dowiodło, iż istotnym czynnikiem decydującym o wyszkoleniu jest odpowiednia praca oraz poziom fachowy i moralny trenerów oraz instruktorów. Mając to na uwadze Federacja postanowiła zwrócić szczególną uwagę na kształcenie nowych kadr i doszkalanie wszystkich szkoleniowców zatrudnionych w klubach. Planuje się zatrudnienie tylko pracowników o pełnych kwalifikacjach /absolwenci WSNF-ów/ oraz szkoleniowców - trenerów doksztalających się na kursach organizowanych przez PKOl, polskie związki sportowe i kursach własnych Federacji.

W ramach szkolenia specjalistycznego przewiduje się przeszkolenie 150 osób na kursach organizowanych przez polskie związki sportowe w okręgach wg zestawienia podanego w tabeli pierwszej.

Federacja zamierza zorganizować we własnym zakresie:

1. Kursokonferencję dla działaczy sportowców, mającą na celu ściślejsze związanie ich z Federacją, umożliwienie im zdobycia najnowszych wiadomości w zakresie organizacji pracy i szkolenia w klubach oraz lepsze poznanie specyfiki pracy w Federacji. Planuje się przeszkolenie około 140 osób.
2. Nowy cykl kurso-konferencji dla kadry szkolącej, Program ich będzie rozwinięciem i uzupełnieniem programu cyklu poprzedniego. Zostanie on ustalony w porozumieniu z Instytutem Naukowym Kultury Fizycznej oraz z Ośrodkiem Przygotowań Olimpijskich.

Tabl. I. Plan szkolenia trenerów i instruktorów w poszczególnych dyscyplinach sportowych w Polskich Związkach Sportowych.

Dyscyplina sportu	Liczba trenerów do przeszkolenia	Liczba instr. do przeszkolenia	Liczba łączna osób, które zostaną przeszkolone
Boks	1	3	4
Dzudo	1	2	3
Gimnastyka i akrobatyka	3	5	8
Hokej na trawie	1	2	3
Hokej na lodzie	-	3	3
Kolarstwo	1	2	3
Kajakarstwo	2	3	5
Lekka atletyka	6	16	21
Łucznictwo	1	1	2
Łyżwiarstwo	1	2	3
Narciarstwo	2	3	5

Dyscyplina sportu	Liczba trenerów do przeszkolenia	Liczba instr. do przeszkolenia	Liczba łączna osób, które zostaną przeszkolone
Pływanie	2	4	6
Piłka wodna	1	1	2
Piłka nożna	5	15	20
Piłka siatkowa	5	10	15
Piłka ręczna	3	5	8
Piłka koszykowa	3	5	8
Podnoszenie ciężarów i kulturystyka	2	5	7
Strzelectwo	-	1	1
Tenis stołowy	5	10	15
Tenis ziemny	1	4	5
Wioślarstwo	1	2	3
<b>r a z e m</b>	<b>46</b>	<b>104</b>	<b>150</b>

Mając na uwadze sprawę awansu instruktorów i trenerów oraz przenoszenie tych ostatnich do wyższych klas, Federacja dopilnuje składania wniosków do GKkFiT w powyższej kwestii.

3. W Federacji została stworzona biblioteka fachowa, która zawiera najnowsze pozycje z dziedziny WF i sportu. Stanowi ona cenną pomoc dla tych wszystkich, którzy zechcą na bieżąco i samodzielnie śledzić najnowsze zdobycze nauki w zakresie kultury fizycznej. Nie rozwiązuje to jednak sprawy w zupełności. Każdy klub powinien mieć własny zbiór materiałów szkoleniowych potrzebnych do pracy w sekcjach. Celem przyjscia z pomocą klubom będziemy zamieszczać w „Biuletynie” spis najnowszych pozycji na rynku wydawniczym wraz z krótkim omówieniem ich treści. Kluby posiadające odpowiednie sekcje powinny również prenumerować pisma fachowe - takie jak „lekka atletyka”, czy „piłka nożna”. W Biuletynie zostaną podane dostępne u nas tytuły i warunki prenumeraty.

Federacja planuje także pewną ilość wydawnictw własnych. Pierwszą pozycją z tego cyklu będą materiały kurso-konferencji dla trenerów i instruktorów, odbytych w latach 1961-1962. Będą one zawierały referaty opracowane przez W. Nawrocką, Jana Mulaka, doc. Otto Fińskiego z dziedziny metodyki i teorii sportu.



Ukażą się także: „Poradnik organizatora sportu i wychowania fizycznego”, „Poradnik działacza gospodarza-finansisty, wraz ze zbiorem przepisów dotyczących działalności finansowo-gospodarczej w klubach oraz „Sprawozdanie z działalności FS „Sparta” w latach 1961-1963.

4. Federacja, stwarzając warunki do kształcenia się i doksztalcenia, wymagać będzie od trenesów i instruktorów, aby maksymalnie wykorzystywali te możliwości. Klubom zostanie wydane zalecenie, aby zatrudniały w pracy szkoleniowej tylko osoby o pełnych kwalifikacjach oraz szkolących się i doksztalcących w ramach Związków Sportowych lub Federacji. Okres angażu nie może być krótszy niż 2 - 3 lata, przy czym główny trener odpowiadać będzie za wszystkie zespoły w danej dyscyplinie sportu pracujące na terenie klubu /np seniorzy, juniorzy, młodzicy/.
5. Zgodnie z założeniami rozwojowymi Federacji na lata 1961-64 postanowiono zorganizować przynajmniej po jednej „sali-siłowni” w każdym województwie dla potrzeb członków klubów w zakresie szkolenia specjalistycznego /np. dźwiganie ciężarów i ogólnego kształtowania jednej z podstawowych cech motorycznych- jaką jest siła/.

W 1962 roku przy pełnej lub częściowej pomocy finansowej Federacji wyposażono sale-siłownie w sprzęt sportowy przy klubach:

KS Spójnia	-	Gdańsk
SKS Społem	-	Łódź
OKS	-	Olsztyn
KS Sparta	-	Warszawa
KS Tęcza	-	Kielce
KS Sparta	-	Katowice
KS Olimpia	-	Grudziądz
WKM Sparta	-	Wrocław
KS Sparta	-	Orzesze

W 1963 roku zorganizowane zostaną sale-siłownie w województwach: białostockim, koszalińskim, krakowskim, lubelskim, opolskim, poznańskim, szczecińskim i zielonogórskim.

PLAN POMOCY INSTRUKCYJNO-SZKOLENIOWEJ DLA

KLUBÓW SPORTOWYCH

Federacja w swym planie rozwojowym w zakresie wyszkolenia sportowego na rok 1963 podkreśliła szczególną rolę klubu i kadry trenersko-instruktorskiej: ciąży na niej obowiązek ciągłego podnoszenia własnych kwalifikacji, co jest nieodzownym i istotnym warunkiem osiągania coraz lepszych rezultatów dydaktyczno-szkoleniowych w sekcjach.

Praca szkoleniowa musi być prowadzona racjonalnie i rzeczowo, zarówno pod względem organizacji treningów, jak i ich treści. Muszą być wyzyskane wszystkie możliwości by zapewnić ćwiczącej młodzieży najlepszą opiekę szkoleniową i wychowawczą, by wyniki sportowe odpowiadały rzeczywistym możliwościom danego klubu. Wychodząc z tego założenia Federacja dołoży wszelkich starań, by przyjść klubom z maksymalną pomocą w organizacji szkolenia.

Środkami, które mają zapewnić realizację wyżej postawionych postulatów będą:

1. Kontrole instrukcyjne organizacji szkolenia w poszczególnych klubach sportowych. Kontrole te będą miały za zadanie analizę dotychczasowego przebiegu szkolenia i jego wyników oraz ustalenie najlepszych w danych warunkach metod pracy na przyszłość.
2. Pomoc w opracowaniu prawidłowego, ramowego planu szkolenia w poszczególnych dyscyplinach. Plan taki powinien być opracowany w każdym klubie i sekcji. Musi on uwzględniać konkretne zadania i środki zmierzające do ich realizacji w oparciu o kalendarz imprez, założenia rozwojowe danej grupy, wiek i zaawansowanie ćwiczących. Pełną odpowiedzialność za jego opracowanie i realizację ponosić będzie główny trener sekcji, który odpowiadać będzie za szkolenie wszystkich zawodników w kategorii seniorów, juniorów i młodzików /ew. dzieci/ nawet wówczas, gdy nie prowadzi z nimi zajęć bezpośrednio- a za pomocą innych instruktorów.
3. Pomoc trenerom i instruktorom w przyswajaniu i stosowaniu najnowszych metod szkoleniowo-treningowych. Chcemy, by w naszych klubach do szkolenia wprowadzono najnowsze zdobycze nauki, by każdy szkoleniowiec był propagatorem najbardziej efektywnych metod pracy.

Każdy trener i instruktor musi pilnie się dokształcać, studiować pisma i materiały fachowe, kompletować biblioteczkę związaną z jego dyscypliną sportową. W „Biuletynach” będą się ukazywały informacje o książkach i

wydawnictwach z dziedziny WF i sportu. Powinno to być pomocą w racjonalnym zaopatrywaniu się w materiały szkoleniowe szczególnie dla tych, którzy działają w małych miastach i klubach dzielnicowych.

4. Jeszcze raz podkreślamy szczególną rolę trenerów i instruktorów, którzy są obciążeni bezpośrednią odpowiedzialnością za szkolenie i wychowanie sportowców. Trener musi posiadać dużą wiedzę i odpowiedni poziom moralny. Nie może być oderwany od środowiska, w którym działa. Dotyczy to szczególnie mniejszych ośrodków. Znamy kłopoty, jakie wynikają w nich z obsadą stanowisk szkoleniowców pełnokwalifikowanymi ludźmi. Dlatego też kluby powinny dążyć do zapewnienia sobie napływu własnych kandydatów na szkoleniowców. Doskonałym kandydatem na instruktora może być każdy starszy stażem zawodnik posiadający odpowiednią wiedzę ogólną i zamiłowanie do pracy z młodzieżą. Kwalifikacje może zdobywać na kursach poszczególnych Związków Sportowych i Federacji. Istnieje także możliwość zaocznych studiów na wyższych uczelniach WF. W uzasadnionych przypadkach Federacja przyjdzie z pełną pomocą w zakresie kierowania na kursy, wnioskowania o awanse oraz poradnictwa w wyborze właściwego kierunku kształcenia się.

Obowiązki stojące przed wszystkimi klubami i szkoleniowcami w roku 1963 nie są łatwe. Przy pełnym zrozumieniu zadań i maksymalnym wkładzie pracy są one do zrealizowania. Federacja wierzy, że założenia te zostaną wykonane, że podniesie się poziom wyszkolenia w klubach i wzrosną wyniki naszych zawodników, dorobek sekcji, osiągnięcia klubów naszej Federacji.

#### U C H W A Ł A

Prezydium Zarządu Głównego Federacji Sportowej „Sparta”  
w sprawie organizowania masowych imprez sportowych w  
latach przyszłych

---

Po przeanalizowaniu dotychczasowych osiągnięć Federacji w organizowaniu masowych imprez sportowych, Prezydium uważa za słuszne kontynuowanie dalszej działalności w tym zakresie. Jednocześnie Prezydium uznaje za niezbędne i celowe uatrakcyjnienie stosowanych form i zwiększenie udziału pracowników opiekuńczych związków zawodowych i członków ognisk kkf we wszystkich zawodach i imprezach o charakterze masowym.

W związku z powyższym postanawia się:

1. W sprawie turniejów sportowo-światlicowych

- wystąpić do Komisji FS „Sparta”, by respektowały terminy turniejów sportowo-światlicowych, wyznaczone w kalendarzu imprez, co umożliwi zachowanie ciągłości w działalności światlicowej w okresie jesienno-zimowym,
- zwrócić się do związków opiekuńczych z prośbą o spowodowanie, by ich wydziały KO i Sportu propagowały w swoich zaleceniach turnieje sportowo-światlicowe,
- nie ograniczać inwencji Wojewódzkich Komisji co do systemu rozgrywek, gdyż turnieje organizowane są w ramach poszczególnych województw,

2. W sprawie festynów-spartakiad

- zwrócić większą uwagę na poszerzenie akcji spartakiad w zakładach pracy i środowiskach,
- sugerować w zaleceniach organizowanie spartakiad zakładowych w dłuższym okresie czasu /np w okresie kilku tygodni/,
- dążyć do wspólnego organizowania spartakiad na wyższych szczeblach,
- pozostawić do uznania zarządom okręgowym opiekuńczych związków zawodowych kwestie organizowania wojewódzkich festynów - spartakiad.

3. W sprawie jesiennych biegów przełajowych „Głosu Pracy” i FS „Sparta”

- Podjąć energiczne starania w celu objęcia biegami większej ilości uczniów branżowych szkół zawodowych, pracowników zakładów pracy i członków ognisk kkf naszej Federacji,
- organizować poza biegami wojewódzkimi biegi środowiskowe na zasadach inicjatywy klubów i ognisk kkf, w terminach poprzedzających główną imprezę wojewódzką,
- utrzymać priorytet Federacji i „Głosu Pracy” w organizacji „Jesiennych Biegów Przełajowych”, nie rezygnując jednakże z pomocy innych instytucji,
- wystąpić do PZLA o umieszczenie „Jesiennych Biegów Przełajowych” w kalendarzu PZLA oraz o wydanie zalecenia okręgowym związkom LA, by poświęciły więcej uwagi naszej imprezie. Sytuacja sprzed kilku miesięcy, kiedy to na piętnastu zgłoszonych przybył jeden sędzia - nie może się powtórzyć,
- lepiej propagować Jesienne Biegi Przełajowe, by zapewnić udział w nich czołowych zawodników Polski.

4. W sprawie rajdów pieszych i motorowerowych

- Wystąpić do opiekuńczych związków zawodowych o przyjęcie patronatów nad rajdami zaplanowanymi w kalendarzu,
- rajd pieszy w Beskidach powierzyć Związkowi Zawodowemu Pracowników Przemysłu Spożywczego i Cukrowniczego,
- rajd motorowerowy - Związkowi Zawodowemu Pracowników Handlu i Spółdzielczości.

5. W sprawie innych imprez organizowanych przez Wojewódzkie Komisje Federacji oraz ogniska KKF

- Dążyć do zwiększenia ilości imprez terenowych - zakładowych i środowiskowych,
- w ramach tzw. małej turystyki organizować różne formy wychowania fizycznego,
- organizować różne zawody sportowe między sąsiednimi zakładami pracy,
- zalecić organizacjom, by w miarę możliwości urozmaicały imprezy sportowe występami amatorskich zespołów artystycznych,
- organizować przy wojewódzkich komisjach i klubach sportowych FS „Sparta” społeczne komisje sędziowskie dla obsługi lokalnych imprez sportowych.